

KOMMUNISTISK POLITIK

*Collage af Michael Dickinson,
Carnival of Chaos*

**GIV
VERDEN
MAD!**

Nr. 25

8. årg.

2004

18. december -

6. januar

Støttepris 12 kr.

TEMA: INTERVIEW MED GUD

- Verdens børn s. 2 ● Fra koldt til sort s. 3 ● Politisk misbrug af modstandsfolkene s. 4 ●
- Regeringen blander politik og religion s. 6 ● Tulip: EU's 'model' når til Danmark s. 8 ●
- International ungdomslejr til Danmark s. 10 ● Tid til forandring for arbejderklassen s. 11 ●
- Den irakiske modstands program s. 12 ● Interview med Gud s. 14 ●
- Valgsvindel i USA s. 16 ● Kapitalisme i Kina s. 18 ● Fra kanten af vor viden s. 20 ●
- Debat s. 22 ● Temperaturen er taget på dansk kapitalisme s. 24

Verdens børn

KOMMUNISTISK POLITIK

Der er en milliard af dem. Verdens truede børn. De underernærede, sult- og sygdomsplagede, med udsigt til et usikkert liv og en tidlig død.

Det er dem, der tales så smukt om. FN har lavet en hel erklæring om børns rettigheder i 1989, der lovede dem en sund og beskyttet opvækst. 15 år senere er der intet sket. Antallet af sultne og truede børn er kun blevet større. Og vi taler ikke her om fattige børn i de rigeste lande, som i Danmark. Hvert 10ende danske barn vokser op i fattigdom – men de tæller ikke med i den globale statistik over armodens ludfattige. De mest akut truede er f.eks. børnene i Afrikas eller Palæstinas flygtningelejre, i Haitis eller Filippinernes katastroferegioner eller i de udbombede ruiner i nogle af Iraks byer.

Det er også de børn, der er mest udsatte for at blive dræbt i krige, som føres af de rige lande i de fattige. Siden 1990 er 3.6 millioner mennesker blevet dræbt direkte under krigshandlinger – næsten halvdelen af dem børn.

1 milliard børn verden over er umiddelbart i farezonen. Det er hvert sjette menneske på jorden.

Verdens børn er spærret inde i et fængsel af sorg, tortur og smerte. Fængslet hedder imperialismen. Varemærket er død.

Statistik kan være rystende. Der skal ikke megen fantasi til at omsætte den i billeder fra virkeligheden: Det er FNs børneorganisation UNICEF, som fortæller, at en milliard børn stadig 'nægtes en barndom'.

Hver lille statistisk detalje skjuler millioner af individuelle tragedier, som hver har et barneansigt.

20 millioner børn er drevet på flugt på grund af krigshandlinger.

Mindst 640 millioner børn har ikke ordentlig tag over hovedet, savner en sund bolig: slumbørnene, gadernes børn.

500 millioner børn lever uden adgang til basal hygiejne.

400 millioner børn har ikke adgang til rent vand.

Mere end et ud af seks børn i verden i dag er sulten. 90 millioner er direkte truet af sultedød.

En ud af syv har ingen adgang til sundhedsydelse.

Mere end 10 millioner børn døde sidste år. Danmarks befolkning mere end dobbelt op. De kunne have været her endnu.

Det er verdens børn. Verdens fattige børn. Verdens fattiges børn. Af klodens 6 milliarder mennesker lever 1,2 milliarder for under en dollar om dagen. 800 millioner går sultne i seng.

Det er altid børnene, som rammes hårdest, som det i moderne krig er civilbefolkningen - børn, kvinder og gamle - der har de største tab.

Det varer ikke længe før vi skal høre statsledernes – indbefattet Anders Fogh og dronning Margrethes – nytårsbudskaber. Der går det altid fremad, dér er der altid lys i øjnene. Der har vi det godt, og verden får det stadig bedre. Børnenes digter H.C. Andersen vil blive misbrugt til at skønne børnenes elendighed.

Udenfor, i den virkelige verden, går det være og værre, fordi imperialismens hårde økonomiske love dømmer stadig større mængder af jordens mennesker ude.

Den lille pige med svovlstikkerne har fået en gigantisk familie. En milliard søskende, der gerne vil ind. Som har ret til et liv – og som nægtes retten til deres liv.

Det er ikke mindst derfor, imperialismen – kapitalismens højeste og sidste stadium – er dødsdømt. Det kan ikke holde til sin egen elendighed.

Der står 1 milliard små piger og drenge med tændstikker lige uden for. De vil være parat til at tænde en brand i hele systemet.

Det fortjener at dø. De gør ikke.

Redaktionen 14. december 2004

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf. 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 275 kr.
År (26 nr.) 450 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 28. december 2004

Fra koldt til sort

"Det er en kold tid, vi lever i", sang Gasolin på Christiania-pladen for mere end 30 år siden. Vi kan fastslå, at kulden ikke er fortaget. Det er måske meget passende i en tid, hvor de kolde anretninger finder frem til virksomhedernes julefrokostborde. For et døgn tid fortrænges det seneste års fyringsrunder eller trusler om samme. Politiske nedskæringer, udflagning og krav om lønnedgang skubbes væk under skyen på leverpostejen; men når spiritusens tåger og tømmermændene har fortaget sig, vågner man op til den samme politiske koldfront.

Denne front er ikke sæsonbestemt. Den har varet i tre år og består af tre-enheden Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der har gjort en dyd ud af at forvandle kulden til en sort, sort tid, der i sin struktur mest af alt minder om en tidligere fascistoid istid før midten af sidste århundrede.

Fronten har sendt Danmark i krig 2.000 km fra landets grænser. Siden har "oppositions"partierne, de Radikale og Socialdemokratiet blåstemplet krigsforbrydelsen, senest ved at forlænge de danske troppers tilstedeværelse med et halvt år yderligere.

Det hele foregår under påstanden om at værne om demokratiet, menneskerettighederne og ytringsfriheden. Det er de samme kræfter, der har stået bag terrorlovgivningen og den deraf følgende indskrænkning af ytringsfriheden.

Demokratiets fjender har gennem de senere år erobret de positivt ladede ord fra venstrekræfterne. De har systematisk hugget dem – som 'menneskerettigheder', 'demokrati', 'kamp mod kvindeundertrykkelse' – og forvandlet dem til redskaber for krig og barbarisk undertrykkelse og udbytning.

Senest er det ultrareaktionære, racistiske Dansk Folkeparti - som åbent erklærer, at det fører religionskrig i Irak - blevet den stærkeste forsvare af ytringsfriheden: Det vil nemlig have fjernet både racisme- og blasfemiparagraffen i den danske straffe-

lov. Meningen er selvfølgelig, at den fascistoide hetz mod muslimer kan forstærkes uden frygt for retslig indblanding.

Netop Dansk Folkeparti har gennem årene systematisk anlagt den ene retssag efter den anden mod personer og organisationer for at kalde dem for racister og fremmedfjendtlige – lige indtil Pia Kjærsgaard fik dom for racisme.

Så langt rækker deres opfattelse af ytringsfriheden:

- Vi alene har retten til at udtale os om hvad som helst.

At SD, SF og Enhedslisten uden vaklen støtter forslaget i ytringsfrihedens navn, vel vidende at det vil blive brugt til at forstærke den racistiske hetz, siger noget om graden af åndelig forurening blandt parlamentarikerne.

Ytringsfriheden og demokratiet skal også tilkendes den flygtede nazistiske morder og terrorist Søren Kam, der i årtier af *Aktive Modstandsfolk* er krævet udleveret til retsforfølgelse i Danmark. Skiftende regeringer og retssystemet har gennem tiden slået krøllet på sig selv for at undgå dette. De

samme regeringer har sikret nazi-radioen i Greve statsstøtte.

Formanden for de stadig aktive modstandskæmpere, Frede Klitgaard, har gennem alle årene insistere på udlevering blandt med henvisning til Nürnberg-tribunalet, hvis bestemmelser stadig er gældende retspraksis:

- Disse forbrydelser forældes aldrig!

Fremtiden vil vise, hvorvidt rettens højere instanser vil respektere den foreløbige dom om udlevering af den stadig aktive nazist.

Den demokratiske fordeling af arbejderklassens frembragte værdier lader også meget tilbage.

Med trusler om udflagning og lukning af tusindvis af arbejdspladser gennemtvinges drastiske lønnedgange på 15 pct. og længere arbejdstid. EU's målsætning om en markant bedre konkurrenceevne i forhold til USA og andre imperialistiske magter ved år 2010 bankes også igennem på danske virksomheder.

- Men det skal kunne betale sig at arbejde, bræger den borgerlige front, når de angriber dagpengesystemet og kontanthjælpen. Forarmelsen har nået et sådant omfang, at regeringen med alle kræfter vil undgå at fastsætte en fattigdomsgrænse. Det vil simpelthen være for pinligt.

Det generer dem til gengæld ikke, at aktionærer og ejendomsbesiddere skovler profitter ind – uden at røre en finger.

Den kolde tid er så sandelig blevet formørket. Demokrati, menneskerettigheder og ytringsfrihed gælder de få besiddende; mens resten skubbes længere ned i umenneskelige forhold uden rettigheder.

Det er meget værre end det ser ud til.

USA står på tærsklen til fascisme – i amerikansk stil vel at mærke.

Danmark følger blindt med.

- Eller er det nu så blindt?

Modstandskamp Danmark – modstandskamp Irak:**Politisk misbrug af
modstandsfolkene****Af Frede Klitgård**

**Frede Klitgård, 81 og
formand for Aktive
Modstandsfolk,
sammenligner den danske
og irakiske modstandskamp
mod fremmed besættelse –
og fordømmer
krigspartiernes politiske
misbrug af den danske
modstandskamp mod
Hitlertyskland**

En skare politikere, ikke mindst Anders Fogh Rasmussens velafrettede 'underdogs' i (U)dansk Folkeparti, har i et stakåndet forsøg på at retfærdiggøre deres ulovlige krig og besættelse i Irak i bl.a. Folketinget (25. november 2004) på det skammeligste misbrugt den danske modstandsbevægelse og frihedskampen. Det er dog kun et meget spinkelt flertal i folketinget, som har kastet Danmark ud i krig og har beordret dansk ungdom fra det engang besatte og underkuede Danmark til at deltage i en krig og besættelse, som minder meget om dengang, og som dansk ungdom i sin tid reddede Danmark ud af

ved at udfolde en militant modstandsbevægelse.

I folketinget hældte Dansk Folkepartis to kjoleklædte frelsermænd, feltpræster og feltherrer – Jesper Langballe og ypperstepræsten Søren Krarup – edder og galde ud over enhver spæd protest eller fredstale. Det var bare 'grædekonesnak', erklærede de to kamuflerede militarister.

De krigsliderlige fætre gentog deres tilbudelse af våben og voldelig fremfærd som midler til at skabe, som de sagde, *'et stabilt Irak...med en passende grad af lov og ret, så det kan fremstå som et eksempel, der igen kan bidrage til at skabe nogenlunde ro og stabilitet i Mellemøsten.'*

To modstandsbevægelser

Dansk Folkepartis kristne stridsmænd synes at savne ethvert kendskab til den danske modstandsbevægelse, og derfor vil de sikkert heller aldrig forstå den irakiske modstandsbevægelses opståen og udvikling – og langt mindre dens strategi og metoder.

Begge landes modstandsbevægelser har det tilfælles, at de opstod spontant, da landene blev angrebet af udenlandske, fjendtlige styrker. Naturligvis var der i begyndelsen en vis forvirring og kaos, som fjenden stimulerede og forøgede med løgnepropaganda og solstrålebeskinnede eventyr om kommende fremgang og idel lykke.

Som det altid vil være tilfældet, lod en del misinformerede og måske politisk naive mennesker sig forblænde, og nogle valgte selv eller blev overtalt til at overskride de 'usynlige' grænser og stille sig til tjeneste for overfaldsmændene.

I begge lande smeltede forskellige grupper sig ret hurtigt sammen til en national bevægelse, der satte sig som mål at afslutte besættelsen og befri landet, at danne en demokratisk regering og sikre en række basale rettigheder. I

begge lande blev modstandsfolkernes aktioner udført ad to hovedlinjer: Oplysning og forstyrrelse af bl.a. fjendens transportvæsen samt udskillelse af skrupelløse landsforrædere, der trak i fjendens uniform og optrådte som hans lakajer og bødler.

I Danmark blev modstandsfolkene bekæmpet af såvel den ydre fjende med Gestapo i spidsen, som af kollaborationspolitikkerne, men det kom aldrig helt til egentlig partisanekamp med indsats af store styrker. Der blev dog af bypartisaner og sabotører gennemført meget store dagangreb med indsats af flere hundrede modstandsfolk. Det gælder således et angreb på fabrikken 'Globus' på Roskildevej.

I propagandaen blev sabotører monotont betegnet som terrorister, og det var også det prædikat, der blev brugt ved meddelelser om nye henrettelser.

Når begrebet nu anvendes i flæng om modstandsaktioner i Irak, er der grund til at trække på de historiske erfaringer om besættelse og modstand og i hvert fald ikke fæste lid til blandingen af rygter og misinformation.

Der kan være grund til at gøre opmærksom på, at en national frihedskamp, der finder sted til forsvar mod aggression og besættelse, er 'lovlig' i henhold til 'verdenssamfundet's beslutninger. Retten til modstand er nedfældet i FN-pagten, altså det eneste eksisterende 'verdenssamfund'.

**Samling i Irak:
Patriotisk Alliance**

Trods uhyre vanskeligheder og en politisk kultur, der stort set er ukendt i Danmark, er det lykkedes forskellige grupper at finde sammen i fælles modstandsvilje og følge en langsigtet strategi imod den ulovlige besættelse og for landets befrielse.

I november 2004 har en irakisk modstandsorganisation, der følger en linje,

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

TV:
BOPA sabotage
mod Riffel-
syndikatet,
1944

TH:
Angreb
påamerikansk
konvoj
Mosul 2004

som kan minde om den, der blev formuleret af Danmarks Frihedsråd, udsendt et åbent brev til organisationer og grupper i mange lande (*Se midtersiderne i dette nummer af Kommunistisk Politik*)

Organisationen hedder 'Iraks Patriotiske Alliance' og har udviklet et netværk mellem de mange modstandsgrupper. Bevægelsens politiske program lyder:

1. Afslutte besættelsen og befri landet.
2. En overgangsperiode på to år.
3. Et forenet Irak og en national regering for alle.
4. En irakisk forfatning, skrevet af irakere selv.
5. Demokratiske rettigheder.
6. Frie valg med deltagelse af de forskellige politiske partier.

IPA vil organisere modstanden imod besættelsesstyrkerne og imod dem, der leverer levnedsmidler m.v. til dem, ligesom den vil forhindre besættelsesstyrkerne i at bruge olien som politisk middel.

IPA betragter ikke skoler, kirker eller moskeer som mål for aktioner og adværer mod kidnapninger og/eller drab på udlændinge.

'Sådanne aktioner blev begået med det formål at miskreditere det irakiske folks legitime modstandskamp', hedder det i det åbne brev.

IPA oplyser, at 30 byer er blevet befriet og at der som beskyttelse er oprettet 'dødszoner' for besættelsesmagten og dens agenter.

Det betegnes som en sejr for den nationale opstand, at Spanien er blevet tvunget til at trække sine besættelsesstyrker hjem fra Irak. Ni lande er blevet tvunget til at foretage det samme skridt, og til næste år vil Holland, Ungarn og

Polen følge efter.

Under den tyske besættelse af Danmark var det modstandsfolkenes ledende opfattelse, at sagen drejede sig om nødvendigt forsvar og at man ikke under nogen omstændigheder skulle og ikke måtte gribe til terroristiske virkemidler eller kidnapninger, pengeafpresning m.v.

Særlig i krigens sidste fase var Danmark plaget af en voldsom terror med næsten tusind vilkårlige hævmord og en mængde 'Schalburtagte', sprængning af teatre, Tivoli, bladhus m.v.

Særlige dødspatruljer blev uddannet på 'Høveltegård' af landsforræderen og medlem af Hitlers livgarde Søren Kam, som selv deltog i mord.

Selv om der blev gjort forsøg på at udlægge denne terror som udført af modstandsbevægelsen, faldt denne propaganda virkningsløs til jorden. Ingen var i tvivl om, at det alt sammen bar de nazistiske landsforræderes blodige fingeraftryk.

Modstandsbevægelsen i Irak har den samme holdning, hvilket bør erindres, når propagandatrommen siger det modsatte af sandheden, sådan som det også dyrkedes i Danmark for snart længe siden.

Religionskrig og korstog

Under debatten i folketinget erklærede feltpræst og feltherre Søren Krarup, at '*jeg ser den nuværende konflikt som en i sit egentlige perspektiv en strid mellem kristendom og islam.*' For at forebygge misforståelser og tydeliggøre budskabet, tilføjede han: '*Og det er den front, kan jeg godt sige, at hele sagen drejer sig om.*'

Med andre ord proklamerede stats- og krigsminister Anders Fogh Rasmussens støtteparti i Folketinget, at Danmark i Irak fører en religionskrig eller et korstog som i middelalderen.

Al den tomme snak om at bringe demokrati og velfærd til det stakkels Irak var pludselig stuvet af vejen.

Kommunistisk Politik ønsker Godt rødt nytår

Dette er det sidste nummer af Kommunistisk Politik i år. Næste nummer udkommer i første uge af januar 2005 - og derefter udkommer bladet i de ulige uger.

Vi takker læserne for tålmodighed gennem året, hvor vi gik over til frankeret kuvertlevering, som har fordyret abonnenterne, men til gengæld sikret et mere aktuelt blad.

Vi ønsker godt nytår - og styrke til kampene i 2005!

Redaktionen

Fogh-regeringen sammenblander politik og religion

Af Klaus Riis

Uden Dansk Folkeparti kunne Anders Fogh ikke danne regering, og hans regering ikke føre krig i Irak sammen med George W. Bush og Tony Blair. Kristen fundamentalisme er en del af dens grundlag

Krigsførelsen og forlængelsen af den danske deltagelse i en krig, som strider mod folkeretten og FN's charter (også ifølge FN's generalsekretær Kofi Annan), er en blodig, uafvaskelig plet på Danmarks ære, som sikrer Fogh-regeringen en plads i nutidens krigsforbryderkabinet.

Ud over alle Fogh-regeringens løgnagtige begrundelser for dansk krigsdeltagelse – fra masseødelæggelsesvåben til forsvar af FN (!) – er der én helt speciel grund, som frasorteres i mediedækningen: Det er den *religionskrig*, som Dansk Folkeparti fører i Irak.

Den, som fulgte behandlingen af forslaget om forlængelse af den ulovlige danske krigsdeltagelse på dets nylige vej gennem folketinget, kunne høre helvedespræsten Søren Krarup som ordfører for Dansk Folkeparti erklære:

”Det er nødvendigt at føre Irak-operationen igennem til den sejr, der består i skabelsen af et stabilt irakisk samfund med karakter af et retssamfund. I sidste instans er dette et anliggende for os alle i den vestlige verden, for operationen i Irak har som sin kerne et vestligt selvforsvar imod en islamisk terrorisme, der truer hele Vesten, og som især med den

11. september 2001 har vist sit sande ansigt af hensynsløshed og fanatisk had.

Vi skal naturligvis ikke gøre os illusioner. Et muslimsk land kan aldrig blive det, vi kalder et demokrati, fordi en hellig lov er uforenelig med den sekulære lov, der skabes af folkets flertal.” (11.11.2004)

“... set i et længere perspektiv er der ikke tvivl om, at det er den eneste måde, hvorpå man vil kunne bekæmpe islamisk terrorisme. Derfor priser jeg mig lykkelig for, at Danmark ikke hører med til det Vesteuropa, der i al for vid udstrækning har været præget af defaitisme, og jeg priser mig især lykkelig for, at Danmark er allieret med USA, der har mod, styrke og viljekraft til at slå fra sig, når det angribes, som det skete den 11. september 2001, af islamisk terrorisme.” (25.11.2004)

“Under alle omstændigheder viser det sig, at i det øjeblik Irak angribes, er det hele islam, der bakker det op, og det vil sige, at det hører hjemme i en rent fundamentalistisk sammenhæng, som betyder, at Saddam Husseins Irak har været en del af den front, som er den ene side af fronten. Jeg mener – og det, til

syvende og sidst, er det perspektiv, det hele skal anskues under – at det er rigtigt, at vi her står over for 'the clash of civilizations', dvs. civilisationernes sammenstød. Jeg mener, at denne krig i sidste ende handler om modsætningen mellem kristenhed og islam, mellem Vesten og islam, der som bekendt i mange, mange hundrede år har befundet sig i et misforhold til Vesten.” (25.11.2004)

Dette er klar tale. Krarup og hans parti fører religionskrig i Irak, som han gør det i Danmark. Han er en fundamentalistisk 'kristen' stridsmand, der kan sætte rigtige tropper ind mod de vantro. Det er rent selvforsvar, og det er naturligvis en bagatel, at Saddam Husseins Irak var en sekulær stat og hverken angreb eller truede USA, Danmark eller noget andet 'kristent' land.

Men hvad kommer det egentlig Fogh-regeringen ved, hvad en skør og krigs liderlig præst, som er medlem af folketinget, siger? Ikke andet, end at mandens parti er afgørende både for dansk krigsdeltagelse og afgørende som støttemparti for Fogh-regeringen.

Feltherre og feltpræst:
Søren Krarup fra Dansk Folkeparti vil gøre hjemmeværnet kampklart

Ikke én minister og ikke ét medlem af regeringspartierne tog under de to folketingsdebatter afstand fra Krarups udtalelser, hans religiøst begrundede krig, hans nedsættende karakteristisk af islam eller sammenrodningen af islamisk tro og islamisk politisk ekstremisme.

Krarups forkyndelse indgår således i Fogh-regeringens krigsbegrundelser.

Dette er religion og politik blandet sammen i en uhyggelig blodig cocktail, som ikke er set i dansk politik i mere end hundrede år.

Kristen fundamentalisme er en del af og en ingrediens i Fogh-regeringen og dens politik. Der er tale om en systematisk sammenblanding af religion og politik.

På den baggrund er det rent hykleri, når chefen for denne regering af og til advarer mod denne farlige cocktail.

Islamisk Trossamfund i Danmark, som repræsenterer det store flertal af troende muslimer i landet, er ikke begejstret for Fogh-regeringen og dens politik, og det har ifølge dagspressen bebudet, at det vil samle de mest fremtrædende muslimske menigheder for bl.a. at forhindre, at Fogh bliver genvalgt. Islamisk Trossamfund afviser i øvrigt, at det som trossamfund har taget initiativ til en samlet aktion mod regeringen.

Det får straks Anders Fogh til at hæve pegefingern:

- Det er særdeles uklogt, at Islamisk Trossamfund kalder til fælles kamp mod regeringen blandt landets muslimer, siger han og fortsætter:

- Jeg tager det fuldstændig med sindsro. Jeg føler mig ikke truet af Islamisk Trossamfund, men jeg synes, det er meget uklogt af dem at blande religion og partipolitik.

Havde statsministeren på noget tidspunkt sagt dette til feltpræsterne i folketinget og til Dansk Folkeparti – eller blot mindet sig selv om, at religion og partipolitik er en uklog blanding, og adskilt sig fra den – var der måske nogle, der kunne tro på ham.

Han har haft tre år og talrige folketingsdebatter, ikke mindst om Irakkriegen, til at gøre det.

Tavsheden på regeringsbænkene er øredøvende, pegefingern er sænket og praksis det stik modsatte.

Den hvide danske mand i Irak for at civilisere "de vilde"

Af Carsten Kofoed

Hvis ikke det var, fordi situationen i Irak er så grusom for det dybt martrede irakiske folk, så ville det dansk sponse-rede såkaldte valgseminar, der afholdtes den 11.-12. december i Kuwait, blot have fremkaldt en høj latter.

For det er da utroligt, at dem, der har besat Irak, dem, der er medansvarlige for folkemordet i Irak med over 100.000 civile irakeres død, skal under-vise de besatte i at styre deres eget land. Irak, en del af oldtidens Mesopotamien, hvor civilisationens vugge stod, og hvor skriften og de første skrevne love blev til, skal nu opdrages af en flok "eksperter" fra udenrigsministeriet og Århus Universitet. Den hvide danske mand må bære sin byrde og "civilisere" de muslimske "vilde" i Irak. Det er det officielle Danmark anno 2004. Skrækkeligt.

Men hvad er det egentlig, som regeringen kan lære irakerne?

Er det, hvordan man lyver for sin egen befolkning for at føre ulovlig angrebskrig, forbyder sig mod FN's Charter, mod sit eget lands grundlov og gør sig skyldig i alskens krigsforbrydelser i et fremmed land?

Eller er det den fascistoide terrorlov-givning, der indskrænker de demokratiske rettigheder for at "forsvare demokratiet", som besættelsesmagtens håndplukkede irakere skal lære af danske "demokrater"?

Med hensyn til de 100 irakiske samarbejdspolitikere, som regeringen havde inviteret til konferencen, så har de til opgave at legitimere besættelsen og fungerer som besættelsens "irakiske" ansigt. "Valget" den 30. januar skal give dette trætte ansigt ny makeup, men det bliver meget svært. Næsten to

års besættelse med daglige mord, massakrer og tortur kan ikke skjules med hverken makeup eller ansigtsløftninger.

47 politiske partier i Irak har allerede meddelt, at de vil boykotte "valget", som vil være en farce, ufrit, udemokratisk og givet på forhånd – hvis det altså afholdes. Resultatet vil være et pro-amerikansk "parlament" og "regering", som nok engang "inviterer" besættelsesmagten til at blive i Irak. Den offentliggjorte stemmeprocent vil være "godkendt". Internationale observatører vil erklære fupvalget "gyldigt". Valg a la Afghanistan!

Naturligvis kan der ikke afholdes frie og demokratiske valg under en besættelse, hvor besættelsesmagten i kraft af sin militære magt afgør, hvem der "vinder". De, der organiserer og deltager i "valget", legitimerer ikke bare besættelsen og dens dagsorden om udplyndring af Irak og dets rigdomme, de forlænger den også.

Så længe Irak er besat, vil der ikke blive hverken fred i Irak eller mulighed for et Irak på irakernes præmisser, et irakisk demokrati.

Det er derfor, at modstandsbevægelsen, som netop kæmper for at gøre en ende på besættelsen, i virkeligheden repræsenterer det nye og demokratiske Irak. Den har for lang tid siden erklæret, at den efter en overgangsperiode på to år efter besættelsens ophør vil afholde frie valg i Irak.

Det store flertal af irakere har dog allerede truffet et helt afgørende valg i Iraks historie: modstandens væbnede vej som den eneste vej til Iraks befrielse.

Carsten Kofoed er talsmand for Komiteen for et Frit Irak

Tulip i Ringsted: EU's og Tysklands 'model' når til Danmark

Voldsom utilfredshed blandt landets slagteriarbejdere med lokalaftale på Tulip i Ringsted har udløst en landsdækkende konflikt. Forbundsledelsen, som erklærede aftalen for overenskomststridig, har nu accepteret den samme lønnedgang, idet aftalen kaldes en forsøgsordning.

godt med, at vi har reddet virksomheden og arbejdspladserne for de 280 medarbejdere, der er i Ringsted, udtalte Per Krogh i sidste uge til Radioavisen.

Ringstedaftalen medførte imidlertid prompte landsdækkende protester og en spontan strejke på slagteriet i Sæby. Ledelsen i Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes Forbund (NNF) tog umiddelbart afstand fra aftalen og erklærede, at den ikke bare var i strid med overenskomsten, men også, at den ikke sikrede arbejdspladser:

- NNF er ikke tilhænger af lønnedgang som svaret på problemerne. Der vil altid kunne findes områder, hvor lønningerne er lavere end i Danmark, og en lønnedgang vil i bedste fald være en midlertidig løsning, der kun kan udsætte en lukning i en periode, udtalte NNF's næstformand Jens Peter Bostrup, som også beskyldte Tulip for at ville sætte en bølge af lønreduktioner i gang på danske slagterier.

I uge 50 afholdtes et "fællesmøde" mellem NNF og Danish Crown-ledelsen, hvor sidstnævnte fastholdt aftalen, hvorfor NNF krævede den behandlet i Faglig Voldgift. Samtidig erklærede forbundsledelsen proteststrejkerne for overenskomststridige.

I fredags krævede landets tillidsrepræsentanter aftalen omstødt og pålagde ledelsen i NNF at genoptage drøftelserne med Danish Crown med formålet at få den fjernet inden mandag morgen.

Sent lørdag havde NNF-ledelsen indgået en ny aftale, som de selv betegede som værende inden for overenskomstens rammer. Denne aftale blev

skubbet ind under et såkaldt "forsøgsprotokollat", der åbner mulighed for at tilsidesætte overenskomsten i en nærmere fastlagt periode.

Aftalens indhold betyder, at Danish Crown sparer det samme beløb – 12 mio. kr. – som med den foregående aftale, men lønreduktionen er fordelt forskelligt for den enkelte ansatte, som så er blevet stillet i udsigt, at produktionen fastholdes frem til marts 2006. Alligevel erklærer NNF, at den oprindelige aftale er trukket tilbage.

I løbet af mindre end en uge havde NNF således vendt 180 grader på en tallerken:

Aftalens indhold var fastholdt og tilmed tilpasset overenskomsten, hvilket nu betyder, at den er blåstemplet af forbundet.

Det udløste et ramaskrig blandt landets slagteriarbejdere mandag morgen:

- Det var ikke det mandat, som ledelsen var blevet pålagt på tillidsmandsmødet fredag. Aftalen er ikke taget af bordet, men har i stedet fået vores forbunds accept, lød reaktionen, der straks udløste en landsomfattende konflikt med 1.800 slagteriarbejdere. Det eneste slagteri, der producerede, var Tulip i Ringsted.

NNF-ledelsen fik nu travlt med at erklære strejkerne for overenskomststridige og indkalde til nyt tillidsmandsmøde tirsdag morgen. I mellemtiden forsvarede forbundsledelsen sig med, at det er overenskomsten, der er for ringe:

- Jeg ved ikke, hvordan jeg kan forsvare det, for det kan jeg ikke, men det er inden for overenskomstens rammer nu, og så kan vi ikke blande os i en lokal aftale, udtalte forbundets næstformand Jens Peter Bostrup, der henviser til, at LO må se på rækkevidden af "forsøgsprotokollatet".

Bortforklaringerne ændrer ikke ved det faktum, at NNF-ledelsen nu indholdsmæssigt har blåstemplet den famøse aftale, hvilket bringer landets slagteriarbejdere på kant med både arbejdsgivere og forbundsledelse. -gri

Tillidsrepræsentanterne på det Danish Crown-ejede Tulip i Ringsted har bragt sig i miskredit hos landets øvrige slagteriarbejdere, tillidsfolk og dele af de ansatte på slagteriet i Ringsted. Stillet over for truslen om flytning af produktionen med efterfølgende lukning af virksomheden indgik de en lokalaftale, der betød 15 pct. lønnedgang – svarende til 4.000 kr. om måneden – for et løfte om garanti for arbejdspladserne i et år.

Ugen før blev 200 ansatte på Tulip i Vejle tvunget til 40 timers arbejdsuge som et forsøg over tre måneder.

Tulip har mere end 3.000 ansatte på ti virksomheder i Danmark og to i Tyskland, og de eksporterer forarbejdet kød til mere end 130 lande med en årlig omsætning på fem milliarder kroner.

Danish Crown kopierer de aftaler, som den tyske bil- og elektronikindustri samt nogle franske virksomheder har gennemtruffet. De generelle og drastiske angreb på løn- og arbejdsforholdene skal ses i lyset af EU's dagsorden om til år 2010 at få bragt virksomhedernes konkurrenceevne op på et niveau, hvor udbytningen i Europa er voldsommere end i USA.

Tillidsrepræsentanterne i Ringsted har da også forsvaret aftalen med, at deres arbejdspladser var i fare:

- Vi havde ingen anden mulighed, lyder det fra slagteriarbejdernes tillidsmand Per Krogh.

- Helt overordnet set er det den forkerte vej at gå, men jeg har det rigtig

Nyt angreb på lærernes arbejdstid

Socialdemokrater på begge sider af forhandlingsbordet ønsker yderligere fleksibilitet ind i lærernes arbejdstidsaftale.

En måned før overenskomstforhandlingerne for samtlige offentlige ansatte for alvor går i gang, er Socialdemokratiet ude med en voldsom kritik af lærernes arbejdstidsaftale:

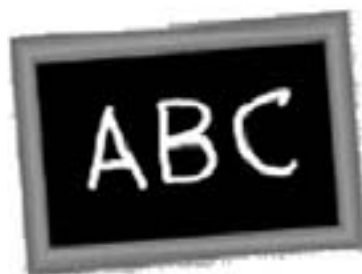
- *Skrot lærernes timeaftale. Den er oldnordisk og småkommunistisk*, mener uddannelsespolitisk ordfører Pernille Blach Hansen fra Socialdemokratiet, tidligere kendt som et 'arbejderparti'. Hun kræver mere fleksibilitet i arbejdstiden, hvilket skal sælges som mere frihed til den enkelte lærer. Den fleksible arbejdstid skal så aftales lokalt, hvilket angiveligt vil højne fagligheden og "bryde den sociale arv".

På trods af den helt unormale indblanding i de kommende forhandlinger vækker det ikke harme hos forhandlingernes parter, der tilmed begge er positive over for tanken om mere fleksibilitet. Det kan måske ikke undre, da Socialdemokratiet er repræsenteret i spidsen af begge forhandlingsdelegationer. Kommunernes Landsforening, der i 1999 nærmest tvang den ned over hovedet på lærerne, som var åbenlyst utilfredse med den, betegner den som administrativt forfærdelig. Formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen, betegner den nuværende aftale som et misfoster og ønsker mere fleksibilitet:

- *Aftalen passer mere til end industri-virksomhed end en vidensinstitution. Jeg kan godt forstå, at der er politisk interesse for, om vi kan finde en løsning*, siger formanden til Jyllands Posten.

Der er fra og med regeringen til og med De Radikale og Socialdemokratiet interesse i at skrotte den nuværende aftale.

Den nuværende aftale blev indført som en del af overenskomsten i 1999 netop med argumenter om, at den inde-

holdt mere fleksibilitet. Aftalen var banebrydende på skoleområdet med hensyn til indførelse af fleksibilitet i arbejdstiden. Den gang lød det fra daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen:

- *Danskerne skal arbejde mere – også de offentligt ansatte!*

Dengang var lærerne voldsomt utilfredse med aftalen, der erstattede de såkaldte U-, F- og Ø-tider med fleksibilitet, hvilket udløstes i, at 32 kredsformænd trodsede deres hovedbestyrelse ved at anbefale et Nej, hvilket også resulterede i et rungende Nej ved afstemningen:

- *Der er ingen tvivl om, at det er et nej til den ændrede arbejdstid*, udtalte tillidsmand på Ny Carlsbergvejens skole Ebbe Riis Klausen til Kommunistisk Politik. Et vigtigt element var, at loftet over antallet af undervisningstimer blev fjernet begrundet med fordelene ved fleksibilisering. Med manipulation og flytning af konfliktvarslet til sommerferien fik man manøvreret et Ja igennem til det nye forlig, der i øvrigt ikke ændrede på aftalen.

Hovedbestyrelsens anbefaling af overenskomsten kostede siden hen formanden, Anni Hertoft Andersen, hendes post, hvorfor nuværende formand og daværende modstander af aftalen, Anders Bondo Christensen, blev valgt. Det burde vække lidt eftertanke.

-gri

Strejke på Junckers

Kommende fyringer af 50 ansatte udløste i protest strejke på Junckers savværker i Køge. For tre uger siden gennemførtes en anden fyringsrunde med forklaring om faldende afsætning. De nye afskedigelser begrundes i strukturtilpasning.

Junckers, som i dag har knap 600 ansatte, meddeler samtidigt, at det i den sidste tid ser bedre ud for regnskaberne. Begrundelserne kan have forskellige navne, men konsekvensen for den fyrede er den samme.

Arla i megafusion

Den dansk-svensk ejede mejerigigant Arla er med en omsætning på 48 milliarder kroner allerede i dag den største i Europa. Med den kommende fusion med det hollandske selskab Campina bringer det den samlede omsætning op på mere end dobbelt så meget som det næststørste, Frieslandfoods (Holland) med 34 mia. i omsætning.

Arla har i en årrække været kendt som firmaet, der udnytter sin monopolstilling til at fastsætte priserne efter stort set eget ønske.

2.400 ud i kulden

Omkring 2½ tusind unge har kun et par decemberuger til at skaffe sig en praktikplads. Lykkes det ikke, bider januarfrosten ekstra hårdt, da de må vinke farvel til deres tekniske uddannelse. Denne julegave kan de takke undervisningsminister Ulla Tørnæs (V) for, idet hun har indført adgangsbegrænsning til skolepraktik på otte uddannelser.

Venstreministeren har nu appelleret til diverse brancheforeninger om at udvise lidt barmhjertighed.

Midt i opsvinget

Mens mange lønmodtagere håber på, at opsvinget er på vej, kan Nationalbanken oplyse, at det startede sidste sommer, og at vi står midt i det – hvis det kan være en trøst.

International Ungdomslejre til Danmark i 2006

DKU-Fyn aktionerer mod AP Møller i Svendborg

-Vi protesterer mod A.P. Møller koncernen der tjener penge på folkemord og oliekrig. Lige nu med støtten til krigen og besættelsen af Irak, som har betydet mere end 100.000 civile ofre.

Der er ingen tvivl om, at det er dette multinationale firma, som er med til at diktere det officielle Danmarks optræden og krigsdeltagelse som et ekko af USAs politik overfor Irak.

- Det er helt i modstrid til et flertal af den danske befolkning der kræver de danske tropper hjem nu, udtaler en talsmand fra DKU-Fyn.

Den internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejre kommer til Danmark i 2006. DKU bliver hovedarrangør.

Siden 1970'erne har kommunistisk, antifascistisk og antiimperialistisk ungdom samledes til internationale ungdomslejre mange steder på kloden. Normalt hvert andet år. I 2002 var det i Spanien, og i år blev den 19. internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejre afholdt i Mexico City.

Gennem årene har titusinder af unge mødtes på disse lejre for at udveksle erfaringer og inspirere hinanden i en kamp for fælles mål og mod fælles fjender – om end betingelserne for kampen er nok så forskellige fra Mexico til Iran, Tyrkiet eller Danmark.

Næste gang den afholdes – for 20. gang – bliver det i Danmark. I august 2006.

'Jubilæumslejre'

DKU bliver en hovedarrangør og vil arbejde sammen med en lang række kræfter for, at det virkelig kan blive en

Stop fascisme og nazi

Bliv medlem af Unge Mod Fascisme

Unge Mod Fascisme UMF søger medlemmer. Vi er en nyoprettet forening der har brug for medlemmer i alle aldre. Derfor er der ingen grund til at holde dig tilbage uanset hvor gammel du føler dig...

Fascismen i Danmark og internationalt er på fremmarch.

- Der er mere nazistisk og racistisk vold.
- Fascismen ses i lovgivningen såsom antiterrorloven
- Parlamentet er blevet en talerstol for fascismen

Det skal stoppes!

Vi skal bruge din underskrift så hvis du har lyst til at være medlem så udfyld kuponen og send den til Unge Mod Fascisme.

Eller se mere på: www.antifascist.dk

Jeg melder mig hermed ind i Unge Mod Fascisme, og betaler 10 kr. i medlemsgebyr.

Navn _____

Adresse _____

Postnummer _____

Fødselsdato _____

Telefon _____

Email _____

bred manifestation af og for hele den kæmpende danske ungdom.

- *Det er en kæmpe mulighed for den danske antifascistiske og antiimperialistiske bevægelse at møde unge fra hele verden til sådan et arrangement, siger DKU's formand Troels Riis Larsen, der selv har deltaget på en række lejre, bl.a. i Spanien og Tyrkiet.*

- *Vi skal tage udfordringen op og skabe de bedste rammer for lejren, der kan give os unge nye perspektiver og retning i hverdagens kampe mod fascisme, mod krig og for socialismen.*

De nærmere detaljer omkring lejren ligger endnu ikke fast. Men der vil blive arbejdet hurtigt for at få projektet op at stå. For et arrangement med forventet deltagelse fra mange europæiske lande med større delegationer og repræsentation fra masser af andre lande verden over kræver omfattende forberedelse og mobilisering.

- *Det er jo nr. 20 i rækken, en slags 'jubileumslejr', og vi vil gøre alt, for at det bliver en succes, siger Troels.*

Anden gang i Danmark

Det er anden gang, lejren afholdes i Danmark. Den 6. internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejr blev afholdt i Roskilde i 1983, for mere end tyve år siden. Dengang var hovedarrangøren Kommunistisk Ungdomsforbund (KUF), det daværende revolutionære DKP/ML's ungdomsforbund. Mere end 1200 unge deltog. Lejren var en kæmpe teltlejr, som blev afholdt på festivalpladsen i Roskilde.

Nogle enkelte af de nuværende DKU'ere var også med dengang – og øvede sig i at gå, blandt andet!

Roskilde-lejren var også en aktiv og udadvendt lejr. Bl.a. organiseredes i tilknytning til den en stordemonstration til ambassaderne for de to daværende supermagter USA og Sovjetunionen med nogle tusinde deltagere.

Tid til forandringer for arbejderklassen

Der er noget galt i Danmark! Melodien og teksten er kendt af enhver proletar med respekt for sig selv, og vi synger den gladelig højt, så alle kan høre det, fordi den stadigvæk rammer noget i vores hjerter. Da den først udkom, var den højaktuel; det er den endnu.

Tiderne har ændret sig, men ikke til det bedre! For arbejderklassen er problemerne værre end nogensinde før, og vi trænger i allerhøjeste grad til at få skiftet nogen ud på toppen.

Mange af mine ældre kollegaer og kammerater var med til at slå for bedre forhold på arbejdspladserne. Med blod, sved og tårer fik de sgu trumfet rigtigt meget godt igennem, og der opstod en hamrende slagkraftig styrke fra arbejderklassen, der, hvis man havde holdt fast, aldrig ville have tilladt de tiltag med tvungen lønnedgang, længere arbejdstid, massenedskæringer osv., som vi ser stormblomstre i disse år. Desværre er der sket det katastrofale med den fagbevægelse, som arbejderne har kæmpet så hårdt for, at der er gået levebrødspolitik i lortet hos partibosserne, og det er i dag blevet et spørgsmål om at føje arbejdsgiverne i alt for mange henseender.

Når vi står sammen, er vi stærke som stål, ikke til at knække og næsten umulige at bøje. Ved hjælp af landsdækkende og systematiske arbejdsnedlæggelser, der omfatter alle faggrupper - og med deltagelse også af de arbejdsløse, kan vi tvinge arbejdsgiverne til at tænke sig ekstra grundigt om. Det vil selvfølgelig koste den enkelte arbejder/arbejdsløse dyrt, men ikke tilnærmelsesvis så dyrt, som det bliver for os, når vore arbejdspladser er flyttet udenlands. De forlanger, at vi skal arbejde mere for færre penge, mens alting bliver dyrere og dyrere.

Jeg tror, at vi i fællesskab besidder magten til at holde liv i virksomhederne, men vi har i sandhed også

magten til at dreje nøglen om på dem (ingen arbejdere ingen virksomhed). De kan sgu ikke flytte produktionen ud af landet fra den ene dag til den anden, men de kan gøre det, hvis de som nu får gradvist lov.

Det vil utvivlsomt udløse det rene ragnarok, men hvor meget mere skal arbejderklassen stå for skud, uden at vi protesterer? Den nuværende regering ville blive tvunget til at gå "frivilligt" af, eller sætte ind med politi og militær, men til hvilken nytte? Det er utopi at forestille sig folk tvunget på arbejde med en pistol for panden. Så blev der fandeme borgerkrig...

Dybt inde i mit hjerte bor der sgu en gammel viking, der holder på, at vejen frem er, at vi kommer til at slås for retten til at eksistere på fornuftige vilkår, ellers ender vi som slaver af arbejdsgiverne i endnu højere grad, end vi er nu. Jeg vil sgu hellere være en glad, men fattig proletar med noget at slås for end

være viljeløs slave af arbejdsgiverne og fagbevægelsen. Men fællesskabet er alfa og omega, det er det, der skal binde os sammen og gøre os "uovervindelige". Hvis ikke vi står sammen, er kampen håbløs og dødsdømt på forhånd. Jeg har jo også en familie at tænke på og et budget, der skal løbe rundt, og hvem ville sætte sin familie og liv på spil, hvis ikke man kan se lyset for enden af tunnelen? Mange af os har i dag været på kurser og seminarer, hvor arbejdsgiverne lærer os at være forandrings-parate, så hvorfor ikke udnytte det til noget fornuftigt og så gå i gang/krig med at få skabt de forandringer?

Om man nu vil mene, at jeg er en fantast eller bare naiv, det kan man så mene, som man vil. Jeg har bare altid befundet mig fint med at være en "simpel" arbejder, og det er jeg sgu stolt af at være. Men ikke for enhver pris – nu må det være nok.

Spacey

Status ved årsskiftet:

Den irakiske modstands p og resultater indtil r

Åbent brev fra Iraks Patriotiske Alliance til vores brø

Den irakiske modstand bekæmper den ulovlige, brutale, zionistisk-imperialistiske besættelse af Irak.

Vores modstand er legitim i henhold til international lov og FN's Charter, og dette inkluderer retten til at gribe til væbnet modstand.

Vi kræver vores ret til national selvbestemmelse og reel suverænitet.

De forskellige modstandsgrupper i Irak har udviklet et netværk mellem hinanden for at opnå deres endelige mål. Dette mål blev klart lagt frem i deres politiske program, der offentliggjordes efter befrielsen af Falluja i april i år. Den irakiske modstands program er følgende:

1. Afslutning på besættelsen og befrielse af landet.
2. En overgangsperiode på to år.
3. Et forenet Irak og en national regering for alle.
4. En irakisk forfatning skrevet af irakerne selv.
5. Demokratiske rettigheder.
6. Frie valg med fuld deltagelse af de forskellige politiske partier.

For at virkeliggøre befrielsesstrategien angriber den irakiske modstand besættelsesstyrkerne, deres institutioner og dem, der leverer mad, olie og andre fornødenheder til dem. Den irakiske modstand forhindrer besættelsesmagten i at bruge olien som et politisk middel.

Skoler, kirker, moskeer og andre steder, hvor civile kommer, har aldrig været mål for den irakiske modstand. Vi er også nødt til at være meget kritiske og forsigtige i forhold til kidnapninger af eller drab på udlændinge i Irak. Modstandsbevægelsen har ingen gavn af at angribe mennesker som Margaret Hassan, de to Simona'er m.fl. Disse aktioner begås med det formål at miskreditere det irakiske folks legitime modstandskamp.

Her vil vi gerne fortælle jer om nogle af de resultater, som den irakiske modstand har opnået indtil nu:

Den irakiske modstand har været i stand til at frembringe et stort antal faldne og et stort materiel tab hos besættelsesmagten.

Modstandsfolkene har befriet 30 byer og herved skabt gode omgivelser for modstanden ved at danne en dødszone for besættelsesmagten og dens agenter.

Den irakiske modstand har besejret den spanske imperialisme og tvunget ni lande til at forlade besættelsesmagten i Irak. Holland, Ungarn og Polen trækker sig ud af Irak næste år.

Den irakiske modstand har tvunget udplyndrede firmaer ud af Irak, de såkaldte "genopbygningsfirmaer".

Den irakiske modstand har fornyet ånden af modstand i hele verden ved at besejre den amerikanske imperialisme i Falluja, Samawa, Najaf og andre irakiske byer.

Den heroiske irakiske modstand har isoleret Storbritannien og USA i Irak og herved midlertidigt forhindret fortsættelsen af "krigen mod terror" mod Syrien, Cuba og Nordkorea.

Modstanden i Irak er det irakiske folks modstand, og den repræsenteres overvejende af følgende større politiske grupper: patriotiske, islamiske og panarabiske.

Med dette ønsker vi at understrege den kendsgerning, at vores modstand har en antiimperialistisk profil med islamiske og patriotiske elementer. Hertil kommer den store deltagelse af soldater fra den opløste irakiske hær og medlemmer af Baath-partiet.

Vi kunne forvente nogle indvendinger imod Baath-partiets deltagelse i modstanden. Men der er mere end tre millioner aktive medlemmer af

Baath-partiet i Irak. Så af Baath-partiet, så m i den tidligere irakiske der tror på den baath-partiets slogan, "enhed, f

Faren for den irakiske karakter besvares med irakiske modstand efter den eneste legitime modstand folk. En overgangsperiode kiske folk muligheden for tanter til at danne en fuld deltagelse af alle kræfter. Vi må acceptere

Med hensyn til Irak informere jer om, at Abd al-Kubaysi blev arresteret i Bagdad. Huset, som han blev omringet og stormet, måske besættelsesstyrker og tanks.

Abd al-Jabbar al-Kubaysi Iraks Patriotiske Alliance 1990'erne, imod de zionistisk-imperialistiske

Mens han udøvede form af opbyggelsen for modstanden imod teret uden nogen anklager

I øjeblikket ved vi hans familie er ikke i

Vi holder besættelsen al-Jabbar al-Kubaysi og liv i Irak.

Vi håber på yderligere og os i vores fælles imperialismen.

Længe leve de

**Solida
På vegne af Ira
Nada**

O

ogram

e i hele verden

er vi taler om medlemmer
vi ikke kun dem, der var
regering, men også dem,
te ideologi udtrykt i par-
d og socialisme'.

te modstands islamiske
en kendsgerning, at den
befrielsen af Irak vil være
esentant for det irakiske
vil derefter give det ira-
at vælge sine repræsen-
et national regering med
rtier, også de islamiske
det irakiske folks valg.

atriotiske Alliance må vi
s formand Abd al-Jabbar
den 4. september 2004 i
midlertidigt opholdt sig i,
t af omkring 50 ameri-
, som brugte helikoptere

ysi har stået i spidsen for
nce siden starten af
omiske sanktioner og de
planer for Irak.

ne seneste aktiviteter i
en forenet politisk front
ættelsen, blev han arres-

om hans situation. Selv
d til at få kontakt til ham.
magten ansvarlig for Abd
le andre fangers helbred

samarbejde mellem jer
mp mod besættelsen og

akiske modstand!

e hilsner
atriotiske Alliance
Rubaiee

November 2004

at af Carsten Kofoed for
omiteen for et Frit Irak.

Nytårsforsæt for 2005: Vi vil stoppe Bush!

Af Ramsey Clark

fhv. amerikansk justitsminister

Borgerne i USA må forene sig for at stoppe Bush-regeringen på dens færde. Vi er ansvarlige for dens handlinger. Hele verden ser på og undrer sig over, hvor vi er, mens en hensynsløs amokløbende amerikansk regering udløser aggressionskrige, den ultimative internationale forbrydelse, i Irak, Afghanistan og truer andre:

USA er stemplet af billederne af *Shock and Awe*, Falluja, Abu Graib, Guantanamo og en arrogant og lovløs præsident, som lader hånt om folkeretten, USA's forfatning og alles menneskerettigheder.

Vi, folket, må stoppe USA's udvikling af en ny generation af atomvåben, som er beordret af præsident Bush, af taktiske atomspræghoveder, som vil blive taget i brug. Vi må gennemtvinge den øjeblikkelige nedskæring af militærbudgettet, som overgår alle andre nationers militæruddgifter lagt sammen, med halvdelen eller mere. Vi må omstøde Bushs aggressionspolitik, politikken for regimeskift, senest i Haiti (Bush: 'Aristide må væk'), udbytning, ryggesløse trusler mod miljøet, yderligere berigelse af de rige og større fattigdom for det store flertal hjemme og i udlandet.

Vores nytårsforsæt for 2005 og frem må være ubønhørlige bestræbelser på at bringe alle amerikanske tropper tilbage fra Irak og alle andre udenlandske interventioner, på at omgøre brugen af militærmagt og økonomisk magt til at beherske og udbytte andre og på at begynde en ny bestræbelse på at bygge venskab, samarbejde og at dele med hele verden for at opfylde vores erklæring om, at alle mennesker er skabt lige.

Vores forfatningsmæssige og vores regerings integritet og ære kan kun genoprettes, hvis vi går i aktion for at fjerne George W. Bush fra hans embede, sådan som vor forfatning kræver det, samt alle dem, som sammen med ham har været med til at begå hans forbrydelser mod staten og menneskeheden [*'High Crimes and Misdemeanors'*].

Lad os arbejde hver eneste dag for at overvinde denne den største krise, som det amerikanske folk har oplevet, og lad os sammen marchere til Cen-

tral Park i New York og andre steder over hele USA og over hele verden den 20. marts 2005, den første dag i det tredje år i præsident Bushs kriminelle angreb på Irak, som allerede har berøvet 100.000 forsvarsløse mennesker livet og truer med endnu noget endnu værre.

We must overcome.

Ramsey Clark er en central skikkelse i den amerikanske antikrigsbevægelse og grundlægger af IAC – International Action Center.

Den 19. marts 2005 er toårsdagen for angrebet på Irak, og den 19.-20. marts er fastlagt som global aktionsdag mod Irak-krigen. I Danmark vil hoveddemonstrationen i København finde sted lørdag den 19. marts.

**19.-20. marts 2004
2-årsdagen for krigen mod Irak
Global aktionsdag**

Interview med Gud: Gud vender tilbage

Af John Stanton

**Amerika er frelst.
Står 100 pct. bag Bush.**

Det er lykkedes den amerikanske forfatter og journalist John Stanton at få et eksklusivt interview med Gud.

Gud er vendt tilbage til Amerika.

Hans interesse for denne nation og dens folk er emnet for megen diskussion her i landet, især blandt de misfornøjede amerikanere, som ved valget i 2004 tabte til Guds foretrukne præsident George W. Bush.

Taberne kan ikke regne ud, hvorfor Gud overhovedet bekymrer sig om det her sted.

De siger, at Jorden trods alt er placeret i den ydre del af galaksen Mælkevejen – Orion-grenen for at være præcis – sammen med de 100 milliarder stjerner og milliarder af andre genstande, som udgør Mælkevejen. Mælkevejen er én ud af mindst 125 milliarder andre galakser, som er kendt på nuværende tidspunkt. Alt sammen for at man skal undre sig over, hvorfor Gud bekymrer sig om amerikanerne, og, lidt mere interessant, hvordan han når hen over de umådelige afstande mellem galakserne.

Gud indvilligede i at lade sig interviewe om dette og besøgte mig i mit hjem i Virginia.

Om den kosmiske rejsevirkosomhed sagde Gud, at det havde noget at gøre med strenge-teorien ('String Theory'), mange dimensioner og udskiftning af rum. Om sin begejstring for USA hævdede Gud, at de mest troende er de mest påvirkelige – et amerikansk træk, han synes godt om – og det er lettere at være Gud, når der er et flertal af tilhængere, som ikke stiller spørgsmål. Desuden, sagde Gud, kan han lide den støtte, han får i USA i denne tid, og han regner med, at adskillelsen mellem kirke og stat vil ophøre endeligt under præsident George W. Bush.

Gud ligner Gandalf fra Ringenes Herre - han er 3 meter og 65 og 500 kg solid muskelkraft.

Gud er fashionabel

Gud er så hvid som nyfalden sne, er iført en bølgende og glimtende dragt, har et velplejet hvidt skæg og færdes med en gylden stav i hånden. Han ligner kort sagt Gandalf fra serien *Ringenes Herre*.

Gud er 3 meter og 65 høj og 500 kilo solid muskelkraft. Han kan bøje en galakse, samtidig med at han skaber af millioner af forskellige arter på planeter over hele universet.

Og han er selvfølgelig en mester i brugen af alle slags skydevåben. Gud understreger, at han har mangfoldige personligheder, nøjagtig som universet har mangfoldige dimensioner, og at han virkelig er den Eneste Ene Gud.

For eksempel er han i Amerika den judæiske kristne Gud og i andre lande kan han være Allah, Brahma eller Buddha. Gud sagde, at han er som en svejtsisk springkniv – multifunktionel til enhver lejlighed. Han sagde, at der er milliarder af arter ligesom os, men at 'amerikanerne har gjort indtryk på mig med deres dristige påstand om, at jeg er på deres side'.

Hvorfor har Gud aflagt Amerika besøg?

Meningsmålinger viser, at mere end 90 pct. af amerikanerne tror på Gud. I begyndelsen af 50'erne indskrev de *In God We Trust* på alle deres penge for at vise datidens kommunister, at de ikke var ateister. I nationale krisetider som 11/9 eller forsøget på at fjerne 'Under Gud' i den amerikanske troskabsed, vil amerikanerne stimle sammen på offentlige steder for at synge *God Bless America* eller recitere eden med et stærkt eftertryk på 'Under Gud'. Og Gud sagde, at han er overordentlig tilfreds med, at 70 procent af amerikanerne tror, at Darwins og Wallaces evolutionsteori er falsk.

Kreationisme, skabelseslæren, 'er vejen at gå', sagde han. Han er henrykt over, at så mange amerikanske senatorer og medlemmer af kongressen introducerer lovgivning på Guds vegne, og at præsident Bush har godkendt juridiske udtalelser til støtte for fremvisningen af De 10 Bud i offentlige institutioner.

Gud afslører sammen-sværgelse i Pentagon

Gud var ikke tilfreds med tendensen til to indkomster i den amerikanske familie. Han sagde, at kvinder må blive hjemme hos børnene, fordi 'det er ikke godt med de fremmede mennesker i daginstitutionerne til at opfostre børnene'.

Gud var synlig berørt over spørgsmål som abort, homoseksuelt ægteskab og sexificeringen af USA. Han antydede, at landet må renses for disse synder, og at han havde tiltro til, at de brave mennesker, som styrer Amerika, vil få bragt tingene på plads. Han bemærkede, at det ville være fortjenstfuldt, om kvinder i USA brugte burkaer på offentlige steder eller i det mindste slør.

Gud kom med vittigheder om forsvarsminister Donald Rumsfelds plan om at bedøve ham og udvinde informationer fra ham om den teknologi, han anvender for at rejse gennem universets enorme afstande. 'Rumsfeld og stjerne-

officererne ovre i Pentagon troede, at de kunne udvikle mig som et våbensystem,' sagde han. 'Dén amerikanske holdning elsker jeg simpelthen.'

Men selvom han beundrer denne holdning, sagde Gud, at Rumsfeld og hans medsamsvorne var gået over stregen, og at 'de i dette øjeblik ikke længere er relevante'.

Senere blev jeg klar over, at Rumsfeld var ved at give en af sine briefing-er om 'Hvad sker der', og at den blev transmitteret på landsdækkende tv. Videoptagelsen viste, at Rumsfeld var midt i sætningen "Friheden er ..." og så – puf! – var han væk.

Rumsfelds modstandere kaldte det et mirakel, men jeg var ked af det, for der fandtes ingen bedre løgner og en mere hensynsløs embedsmand i Washington DC end Rumsfeld. Jeg var en stor beundrer af hans klare mål. Men Gud havde sine egne grunde, og hvem var jeg at diskutere med ham.

Fjernelsen af de sammensvorne fik Gud til at bemærke, at der ikke er noget problem med den endeløse voldscyklus. 'Det er den, der får Gud til funge-re. Universet beror på den.'

Den gør livet værd at leve.

'Jeg kan lide den store satsning, og livet er den største af dem alle. Spillet om liv og død må spilles, både i Amerikas gader og i Iraks slum'.

Han sagde for eksempel, at han bifaldt, at udlændinge fik hovedet skåret af i Irak, og at USA's militær dræbte alt, hvad der bevægede sig i Falluja.

Gud sagde, at præsident Bush skulle fortsætte sin globale krig mod terror og med at militarisere verden. Men han understregede også, at amerikanerne ikke skulle smigre sig selv alt for meget.

'Jeg er med jer i dag, og i morgen kunne jeg være imod jer. Jeg kunne tage denne her planet og smide den ind i solen. Hvad betyder en milliard liv for mig, når jeg kan skabe en milliard flere at lege med?'

Gud finder morskab i regering og medier

Gud gjorde det klart, at satireprogrammerne ikke har noget som helst på politikerne, militærfolkene og erhvervslederne, som dukker frem på skærmen på 'de seriøse' kanaler som CNN, Fox, NBC, CBS, ABC og deres diverse fili-

aler. Det er, når man ved, de lyver, at de er mest ustyrligt morsomme, ifølge Gud. Desuden kan amerikanerne lide deres løgne og myter, og det er der ikke noget galt i, understregede han:

'De tror jo trods alt, at jeg er en slags fredelig guddom'.

'Og hvad så om militæret prøvede at gøre Jessica Lynch og Pat Tillman til helte? Selvfølgelig løj Pentagon. Men de ved, at de fleste amerikanere tror på Pentagons historie uanset hvad. Hvad kan man forvente af et folk, som anbringer et svævende øjebæle og pyramide på bagsiden af deres penge (dollarseddel)?'

Gud gjorde det klart, at det her er tiden, hvor ingen drages til ansvar i Amerika, og at alle skulle drage fordel af 'livet i den store løgn'. Sandhed er out, og religion er in, ifølge Gud.

Han sagde, at når han læste de vigtigste aviser som Washington Post og New York Times, springer han vittighedsspalterne over, fordi den virkelige spas står på forsiden eller på ledersiden.

'Men det virkelige muntre øjeblik for mig kom, da præsident Bush på tv bad Iran om at lade være med at blande sig i valget i Irak. Jeg lo, til jeg græd. Tænk bare! Bush ved, at hans land i årtier har blandet sig i flere valg [Georgien, Ukraine helt for nylig] end noget andet land. Og i en anden tale fortalte Bush sine tilhørere, at de fandt Saddam i et hul i Irak. Der var ingen, der gjorde opmærksom på, at Bush befandt sig i et bunkerhul ude vestpå 11/9.'

Gud begyndte at grine ukontrollabelt, men pointerede, at Bush er hans mand. 'Man bliver nødt til at lyve for at lede', sagde Gud, 'og den gruppe ledere, der styrer jeres land, demokrater medregnet, er de bedste, jeg har set i en hel snes mælkeveje.'

Gud sagde, at amerikanerne altid vil tro på ham.

'Kan du huske, da jeg sagde, at sandhed er out og religion er in? Vold, løgn, bedrag, drab, plattenslageri – det er

bare en del af livet. Der er ingen fred i dette univers, og det er sandheden. Og nej – der er ingen Satan. Det er bare ammetuesnak. Jeg er for helvede da Skaberen, jeg må vide det. Folk prøver så hårdt at tilsløre deres voldelige natur med ord som frihed og demokrati, og med smart tøj og parfume. De fremstiller deres fjender som onde, men det er bare at se sig i spejlet og ikke kunne lide det. Og I vil alle have magt. Jeg ved, at accepterer man Mig, så er det meget lettere at leve i denne voldelige verden. Jeg tager ansvar for jer. I er tilgivet.'

'Jeg siger igen, at et enkelt liv eller en milliard liv ikke betyder noget for mig. Jeg har ødelagt hele galakser og en milliard arter med et knips med fingeren. Jeg lod min egen søn blive sømmet til et kors, ikke for at frelse jer, men fordi han prækede ikke-voldeligt nonsense. Jeg troede, jeg ville lade ham blive på jorden, men han er min søn – skønt ikke den eneste – og han er ved at tilslutte sig min måde at tænke på.'

Gud var ved at blive utålmodig, men jeg måtte spørge ham om den frie vilje.

'Hvad enten I vil acceptere det eller ej, så er I skabt i mit voldelige billede. Se jer omkring. Alt bliver skabt og døet i en uendelig voldscyklus. Krig, sygdom, folkemord, forbrydelser, narko, had, kærlighed, latter, ofre, ære – alt dette er designet i det univers, jeg skabte. Har I nogen grund til at tro, at I kan ændre noget som helst? Vær bare glade for, at jeg kan lide jer.'

Nådada! Det er godt, at præsident Bush har en direkte linje til Gud.

Valgsvindel i USA

Præsidentvalget i USA 2004 blev 'fikset' til fordel for præsident Bush.

Ud over de sædvanlige metoder som begrænsning i stemmeretten og intimidering og opstilling af vanskeligheder for visse grupper for at deltage i valget blev der direkte svindlet med stemmer og stemmeoptælling. Den elektroniske stemmeafgivning har åbnet et stort felt af nye muligheder for valgsvindel.

I USA arbejder mange grupper med at undersøge, hvordan valget blev 'fikset'. I Danmark har Carsten Lundgaard og Peter Kofod på hjemmesiden CensurNyt (www.censurnyt.dk) bragt en hel række dokumenter og kilder til belysning heraf. Det følgende er udpluk af det store materiale derfra om valgsvindelen. Det anbefales at slå efter på CensurNyt, der hele tiden bringer nyt materiale.

Exit-polls og valgresultat

Påstanden om, at anklager om valgsvindel i USA er forbeholdt verdensfjerne konspirationsteoretikere, bliver med stigende hastighed undergravet. Interessen har ikke mindst samlet sig om, hvad der skete i de tre for valget afgørende 'svingstater' Ohio, Florida

og Pennsylvania.

De første prognoser for valget (exit polls) gav en klar føring til John Kerry. De faktiske resultater blev helt anderledes. Den amerikanske forsker Steve Freeman har i en letlæst rapport, *'The Unexplained Exit Poll Discrepancy'*, fokuseret på den enorme forskel mellem den tidlige exit poll offentliggjort af CNN og de faktiske valgresultater for disse tre stater, der på forhånd var udråbt til at være afgørende.

Steven Freeman pointerer, at sandsynligheden for den massive forskel mellem exit poll og valgresultat – ensi-

digt til fordel for Bush i alle tre stater – er 1:250.000.000.

Freeman kritiserer den officielle forklaring, der uden videre konkluderer, at den tidlige CNN-exit poll (udarbejdet af Mitofky International) var fejlagtig. Freeman opfordrer til, at rådataene for exit-poll'sene offentliggøres, så den officielle forklaring (om at fejlen ligger i exit poll'en og ikke i valgresultatet) kan underkastes granskning.

En stort anlagt høring angående systematisk valgsvindel blev afholdt i Washington den 8. november. Høringens titel var: *"Beskyttelse af demokrati-*

20 utrolige fakta om valget i USA

Vidste du, at ...

- 80 pct. af stemmerne i USA bliver optalt af blot to selskaber: Diebold og ES&S.
- Der er ingen forbundsinstitution, der udøver regulerende eller overvågende myndighed over den amerikanske stemmemaskineindustri.
- Diebolds vice-direktør og ES&S' direktør er brødre.
- Bestyrelsesformanden og administrerende direktør i Diebold er kampagneleder og donor for Bush. I 2003 skrev han, at han var *"besluttet på at hjælpe Ohio med at levere stemmer til præsidenten næste år"*.
- Den republikanske senator Chuck Hagel er tidligere bestyrelsesformand i ES&S. Han blev senator på grundlag af stemmer optalt af maskiner fra ES&S.
- Den republikanske senator Chuck Hagel, som i lang tid har haft forbindelser til Bush-familien, blev for nylig taget i at lyve om sit ejerskab i ES&S, af senatets etiske komité.
- Senator Chuck Hagel var med på den korte liste over George W. Bushs vice-præsidentkandidater.
- ES&S er den største stemmemaskineproducent i USA, som optæller næsten 60 pct. af alle amerikanske stemmer.
- Diebolds nye touch-screen-stemme-maskiner har ikke noget papir-spor efter stemmerne. Med andre ord er der ingen måde at bekræfte, at de data der kommer ud af maskinen, er de samme, som brugerne på lovlig vis har indtastet.
- Diebold laver også pengeautomater, check-out scannere og billetmaskiner. Alle disse laver optegnelser over hver enkelt transaktion og kan generere et papir-spor.
- Diebold er lokaliseret i Ohio.
- Diebold ansatte fem dømte forbrydere som mellemledere og udviklere for at hjælpe med skrive den centrale computerkode, som optalte 50 pct. af stemmerne i 30 stater.
- Jeff Dean, Diebolds vice-direktør og programmør på Diebolds centrale computerkode, er dømt for 23 tilfælde af tyveri.
- Diebolds vice-direktør, Jeff Dean, er dømt for at indsætte bagdøre i sin software og for at benytte sig af "meget sofistikerede metoder" for at undgå at blive opdaget, over en periode på to år.
- Ingen af de internationale valgobservatører blev tilladt adgang til stemmelokalerne i Ohio.
- Californien forbød brugen af Die-

et – *Hvad gik galt i Ohio?*” Det juridiske udvalg i Repræsentanternes Hus stod for indkaldelsen til høringen.

13 vidner var indkaldt til den officielle høring. Blandt disse var advokat Cliff Arnebeck, der sammen med Bob Fritakis har indgivet sag mod valgresultatet i Ohio.

Arnebeck og Fritakis lægger bl.a. vægt på, at sorte vælgere i høj grad er blevet diskrimineret på valgdagen. De peger også på uregelmæssigheder i stemmefordelingen grundet anvendelsen af stemmemaskiner.

Indkaldt var også pastor Jesse Jackson, en fremtrædende aktivist i 40 år i bevægelser for fred, borgerrettigheder, ligestilling og økonomisk og social retfærdighed. Jackson har udtalt: *“Ejeren af holdet kan ikke på samme tid være dommeren.”* Og generelt til udliciteringen af demokratiet i Ohio: *“Man kan ikke afholde offentlige valg på privatejede maskiner, især ikke, når en af ejerne har ’lovet at levere staten til Bush’.”* Jesse Jackson støtter Arnebecks og Fritakis sagsanlæg.

Også computerprogrammøren Curtis Jackson deltog. Han har i en edsvoren erklæring fortalt, at han for en Bush-valgkampagnemand allerede i år 2000 udarbejdede et computerprogram, der kunne bruges til at stjæle de elektroniske valg.

bolds maskiner, fordi sikkerheden var så ringe. På trods af Diebolds påstande om, at man ikke kan hacke sig ind i maskinerne, var en chimpanse i stand til at gøre det [det er rigtigt! En CHIMPANSE].

1730 pct. af alle amerikanske stemmer blev afgivet på ikke-bekræftende touch-screen-stemmema­skiner, som ikke efterlader sig et papirspor.

18 Alle – ikke nogle – men alle de fejl ved stemmemaskiner, der blev opdaget og rapporteret i Florida, gik i Bushs eller republikanske kandidaters favør.

19 Guvernøren i staten Florida, Jeb Bush, er præsidentens bror.

20 Alvorlige uregelmæssigheder ved valget i Florida – igen hele tiden i Bushs favør – er blevet matematisk demonstreret, og eksperter anbefaler yderligere undersøgelser.

Programmør:

Jeg lavede computerprogram til at 'vinde' valget for Bush

Computerprogrammøren Clinton Curtis skriver i en erklæring skrevet under ed, at han designede og udviklede et program som skulle 'fikse stemmeoptællingen'. Han blev i 2000 sat på opgaven af daværende kongresmedlem i Florida Tom Feeney (siden da er Tom Feeney blevet valgt til USA's kongres).

Curtis, som selv har været republikaner hele sit liv, hævder, at han troede, at det, Feeney ville opnå med programmet, var at forsøge at forhindre Demokraterne i at *“bruge sådan et program til at stjæle valget”*. Curtis troede, at Feeney *“ønskede at være i stand til opdage og forhindre dette, hvis det skulle ske”*.

Edsvoren erklæring fra Clint Curtis (uddrag)

”Jeg, Clint Curtis, sværger, at det følgende er sandt og korrekt.

Jeg blev født i Illinois, og jeg er 46 år gammel. Jeg har taget afsluttende eksamen fra Illinois State University med en grad i politisk videnskabshistorie og har siden startet mit eget firma og lært at skrive computersoftwareprogrammer.

I midten af 1990'erne flyttede jeg til Florida og fik senere et job ved Yang Enterprises (YEI) i Oviedo, Florida, i august 1998 som computerprogrammør.

I det tidlige forår 2000 kom en mand ind i YEI og blev introduceret for mig som Tom Feeney, fremtidig mødeleder for Repræsentanternes Hus i Florida samt YEI's forretningsmæssige rådgiver og lobbyist.

Jeg sad i møder med hr. Feeney mindst et dusin gange over de næste mange måneder (...)

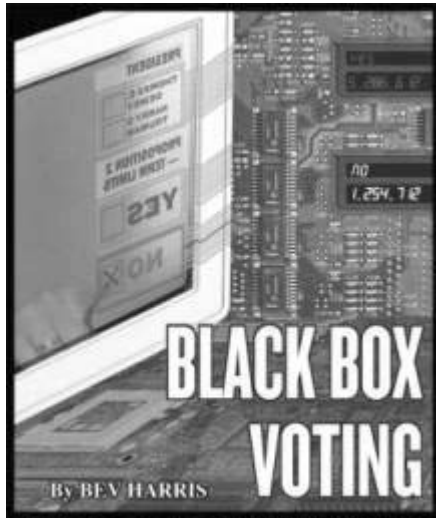
Hr. Feeney sagde, at han ønskede at vide, om YEI kunne udvikle en prototype af et stemmeprogram, der kunne ændre stemmetællingen i et valg og samtidigt være umuligt at spore. Han var meget specifik angående, hvilket design og specifikationer, der var påkrævet i dette program.

Han beskrev i detaljer, at; (a) programmet skulle være brugbart til touch-

screens, (b) brugeren skulle være i stand til at udløse programmet uden yderligere udstyr, (c) programmeringen, der skulle muliggøre dette, skulle forblive skjult, selv hvis kilde-koden blev undersøgt. (...)

Det var på dette tidspunkt min overbevisning, at hr. Feeney var interesseret i et sådant program på grund af bekymring for, at Demokraterne ville forsøge at bruge et sådant program til at stjæle et valg, og at han ønskede at være i stand til at påvise og forhindre dette, hvis det skete.

Kort derefter skabte jeg efter denne anvisning stemmesvindelssoftwareprototypen ved at lave et softwareprogram, hvor hver kandidat var repræsenteret som et element i en række af kontroller. Hver kandidat er skrevet ind i en database, og deres nummer svarer til, hvor man ønsker, de skal vise sig i denne række. Når programmet starter, læser det databasen og tager numrene, der er tilskrevet kandidaten, og udfylder det navn med det index, der svarer til dette nummer. Dette tillader programmet at fungere dynamisk. Det betyder ikke noget, hvem kandidaten er, da de er blevet sat lig med det indexnummer, der er fastsat. Fra et normalt perspektiv

tillader dette vælgeren at vælge kandidaten, klikke på 'udfør' knappen, og den valgte kandidats tidligere stemmetotal bliver så forøget med en.

I stemmesvindl-prototypen, jeg udviklede, var tingene ikke, som de syntes. En person med viden om tilstedeværelsen af de usynlige knapper kunne således bruge disse til at ændre stemmetallet for enhver af de opstillede kandidater. Ved at klikke de usynlige knapper i den rigtige rækkefølge, bliver kandidaten, brugeren har udvalgt, sammenlignet med andre kandidater inden for samme afstemning. Hvis kandidaten, de valgte, fører, sker der intet. Hvis den anden kandidat fører, ændres stemmetotalerne, således at den valgte kandidat nu fører med 51% af stemmerne. De øvrige kandidater deler så de tilbageværende 49% i præcis overensstemmelse med deres hidtidige indbyrdes stemmefordeling.

I prototypen givet til Feeney vistest stemmetotalerne på skærmen. I en rigtig anvendelse ville brugeren ikke modtage nogen synlige tegn på den svindel, der netop var foregået. Siden stemmen afgives separat pr. afstemning, kan enhver enkel afstemning, eller flere forskellige afstemninger manipuleres. De tilsynsførende og alle andre vælgere ville aldrig opdage denne svindel, siden intet synligt tegn ville vise sig. Tilmed kunne denne procedure gentages så mange gange, det var nødvendigt for at opnå det ønskede resultat.

Ingen mængde af testning eller simulationer kunne afsløre svindelen, da dets aktivering og proces er fuldstændigt usynligt for enhver bortset fra personen, der har programmeret denne stemmesvindl-praksis.”

Kapitalisme i Kina: Berigelse med ære? Af Troels Riis Larsen

Om Kina er kapitalistisk, er ikke længere et spørgsmål. Det egentlige spørgsmål bør være: Hvor langt fremme i udviklingen er Kina egentlig med traditionel markeds kapitalisme?

“Det er ærefuldt at blive rig”

I 1949 blev Folkerepublikken Kina oprettet efter en langvarig kamp mod japanske besættelsestropper og derefter en hård borgerkrig, hvor det lykkedes Kinas Kommunistiske Parti (KKP) at vælte det siddende amerikansk støttede Koumintang-styre med Chiang Kai-Shek i spidsen.

Formanden for KKP hed Mao Tse-Tung, og han forsøgte at opbygge et selvstændigt og selvforsyndende Kina, men efter bruddet med Sovjet og en række mislykkede økonomiske eksperimenter medførte det en næsten fuldstændig stagnation af økonomien. Det var aldrig lykkedes at opbygge en egentligt socialistisk planøkonomi i Kina, selvom man havde forsøgt at lave planøkonomiske tiltag.

Efter Maos død kom Deng Xiaoping til magten, og han lavede fra starten en række ændringer i retning af kapitalistisk markedsøkonomi. Således udtalte han allerede i 1978, at “det er ærefuldt at blive rig”, og forsøgte på den måde at fremme privatkapitalistiske initiativer.

Kina i dag og Sovjet i tyverne

En del af dem, der forsøger at bilde os ind, at Kina i dag er socialistisk, forsvare sig med argumentet om, at det bare er en relativ kortvarig periode med kapitalisme, ligesom man oplevede i Sovjet i tyverne efter borgerkrigen.

Den Nye Økonomiske Politik, også kendt som NEP, der blev ført i Sovjet i tyverne, blev af det sovjetiske kommunistparti fra starten betragtet som en

midlertidig foranstaltning for at sparke en borgerkrigshærgnet økonomi i gang igen. KKP anser derimod ikke ændringerne i den kinesiske økonomi som midlertidige, men permanente. I 1987 definerede KKP's 13. kongres det kinesiske økonomiske system som: “kombineret plan- og markedsøkonomi”.¹

Et meget vigtigt aspekt ved den Sovjetiske NEP-politik var fastholdelsen og kontrollen af udenrigshandlen. I Kina havde man i starten af 80'erne 12 store statsautoriserede handelskompagnier, der havde tilladelse til at handle med udlandet. I dag findes der over 30.000, der findes 160.000 firmaer med udenlandske investorer, og den nyeste udvikling er, at rent privatfinansierede virksomheder også har fået ret til udenrigshandel.²

Der må desuden peges på at Sovjet faktisk indførte en socialistisk planøkonomi fra slutningen af tyverne, altså få år efter, at NEP-politikken blev indført. I dag er det over 25 år siden, Deng Xiaoping udstak retningen mod kapitalisme i Kina.

Private virksomheder

Den kinesiske økonomi har efterhånden åbnet op for den private kapital. Fra 1998 er det så meget, at 16 procent af det industrielle output nu kommer fra privatejede virksomheder. De statsejede virksomheder står for 26 pct. af det industrielle output, mens kollektivt ejede virksomheder og andre typer står for den resterende del af det industrielle output.³

Samtidigt får udenlandske virksomheder mere og mere indflydelse i den kinesiske økonomi. De direkte udenlandske investeringers betydning er gået fra at tilføre den kinesiske økonomi tilskud i form af overførsel af teknologi og viden til at overtage eksisterende kinesiske statsejede virksomheder, der er velfungerende. Desuden forsøger de store multinationale virksomheder, der har oprettet lokale virksomheder sammen med kinesiske partnere, at

Bank of China

monopolisere deres position ved at forøge deres investeringer, således at deres kinesiske partnere ikke længere økonomisk kan følge med. Desuden tilføjer de multinationale virksomheder efterhånden også først og fremmest investeringer i form af at lancere deres eget mærke (branding) og ikke i form af materielle investeringer.⁴

Svind i statsvirksomheder

Den kinesiske stat har altid haft vanskeligt ved at kontrollere statsvirksomheder og kollektive virksomheder. Det har i lang tid betydet et stort svind fra disse virksomheder, men også et system, hvor de officielle partirepræsentanter, der styrer virksomhederne, har utroligt meget magt og indflydelse i samfundet. Det har generelt betydet, at de personer, der ønskede økonomisk gevinst, søgte ind i KKP, da det var der, man kunne blive *ærefuldt rig*.

Fra starten af 1990'erne er der blevet lavet en opgørelse, der påviser, at der årligt bliver fjernet værdier fra statsvirksomhederne på 6-12 milliarder USDollars.⁵ Det er først og fremmest de udpegede partifolk og deres venner, der skummer fløden ved at ribbe statsvirksomhederne fra værdi. I stedet for at samfundet får gavn af statsvirksomhederne, bliver det i praksis omgjort til private foretagender med korrupte ledere i spidsen.

I virkeligheden kunne en række af disse virksomheder fungere ganske fornuftigt uden disse massive tyverier fra ledelsens side.

År	Statsejede virksomheder	Kollektivejede virksomheder	Privatejede virksomheder	Andre
1980	76,0%	23,5%	0%	0,5%
1990	54,6%	35,6%	5,4%	4,4%
1995	34,0%	36,6%	12,9%	16,6%
1998	26,5%	36,0%	16,0%	21,5%

Både 'kollektivejede virksomheder' og 'andre' dækker i et eller andet omfang også over privatejede virksomheder, der pga. skattefordele eller andre grunde har valgt ikke at lade sig registrere som privatejede virksomheder.

Kilde: Uddrag af skema fra Zheng, Yongnian. *Globalization and state transformation in China (2004) s. 66.*

Kapitalismens fuldstændige genoplivning

Spørgsmålet i overskriften kan altså klart og tydeligt besvares med et rungende ja. Kina er kapitalistisk.

Der findes to klasser. Kapitalistklassen består fortrinsvis af partikadrer, der dræner statsvirksomhederne, men også af den voksende andel af private virksomhedsejere, man kender fra traditionelle kapitalistiske markedsøkonomier. Arbejderne er endnu engang dem, der bliver udplyndret. I første omgang af smarte partifolk og fabriksejere, men allerede nu er multinationale selskaber i gang med at udplyndre befolkningen, og endnu flere står i kø for at tage del i den.

Kina er kommet langt i genopbygningen af den kapitalistiske markeds-

økonomi, men mangler stadigvæk at liberalisere en række områder for at stille verdens multinationale selskaber tilfreds.

Noter

¹ Zheng, Yongnian. *Globalization and state transformation in China (2004) s. 65.*

² Howe, Christopher, Kueh, Y.Y. og Ash, Robert. *China's economic reform – a study with documents.* (London 2003) s. 346-347.

³ Zheng s. 66.

⁴ Report fra China industrial Development 1997. "Integrating FDI within the domestic economy" [integrering af direkte udenlandske investeringer i den indenlandske økonomi]. Howe m.fl. 387 f.

⁵ Ding, X. L. The illiset asset stripping of Chinese state firms. *The China journal* nr. 43 (jan. 2000). S. 1 – 28.

Fattigdommen trives i Danmark

Der hersker tilsyneladende stor debat om, hvorvidt de fattige er blevet fattigere under Fogh-regimets hærgen de seneste tre år. Ifølge forskellige politiske fraktioner er det alt for kompliceret at gennemskue, hvordan det samlede regnskab ser ud, men Frelsens Hær, Børnenes Kontor, Kirkens Korshær og Mødrehjælpen er ikke i tvivl:

- Fattigdommen trives desværre alt for godt, konstaterer de samstemmede.

På tre år er antallet af mennesker, der har søgt om julehjælp hos Frelsens Hær, næsten fordoblet. Stigningen er på 80 pct., og det forventes, at det vil stige igen i år. Afdelingen i Esbjerg, der uddeler hjælp i Ribe og Sønderjyllands amter, har næsten fået dobbelt så mange ansøgere i forhold til sidste år:

- Der er typisk tale om børnefamilier, der kun har mellem 2.000 og 3.000 kr. tilbage, når de faste udgifter er betalt.

Mødrehjælpen har blandt andet på grund af den efterspørgsel på hjælp været tvunget til at sætte et loft på et månedligt rådighedsbeløb på 2.000 kr.

- Fattigdommen er så åbenlys, man kan læse sig til det, og man kan spørge i kommunerne, om de har helt styr på, hvor mange der er ramt af nedskæringen. Loven om nedsat kontanthjælp trådte i kraft 1. januar, og siden er der kommet flere og flere til, som skal klare sig for nedsat kontanthjælp. Det var det, der var meningen med loven, så det er klart, at det skal ramme nogen, siger lederen af Mødrehjælpen i Århus, Bergliot Riis. -gri

Fra kanten af vor viden

Af Franz S. Krejbjerg

Hvad er virkelighed, og hvad er fantasi?

Den moderne verden er fyldt med computere - og elektroniske drømme og elektroniske mareridt...

I sommer var jeg inde og se en ny amerikansk sciencefictionfilm. Kulissen byggede på den efterhånden ret udbredte forestilling, at maskinerne inden for en overskuelig fremtid vil udvikles til et så sofistikeret niveau, at de endda kan opnå bevidsthed.

Som bekendt er den menneskelige fantasi ubegrænset, men i den amerikanske underholdningsbranche rækker det desværre stadig ikke længere end til at forestille sig, at maskinerne vil forsøge at tage magten fra menneskene.

Heldigvis findes der altid én helt og – *vupti* – er det onde knust.

Filmen *I, Robot* er et moderne svar på *Blade Runner*, *I.A.* – og de mange andre film i genren, der stiller relevante spørgsmål til nutidens samfund med hjælp fra fremtidsfantasier. I et interview lagde skuespilleren Will Smith, der spiller hovedrollen i *I, Robot*, heller ikke skjul på, at han så en parallel mellem filmens fascistoide diktator-robot og præsidentens politik.

Formålet med disse linjer er nu ikke at anmelde film, men at stille ind på spørgsmålet om kunstig intelligens. Da den moderne verden er fyldt med computere, og der ingen tvivl er om, at militæret arbejder på højtryk for at bygge maskiner, der kan rationalisere dødens håndværk, må man spørge: Hvad er virkelighed, og hvad er fantasi?

Umiddelbart kan man fristes til at

sammenligne hjernens funktionsmåde med computerens. Den biologisk funderede intelligens er jo netop bundet til den fysiske krop. Bevidsthed og intelligens er simpelthen en egenskab ved hjernen. Enhver sansning, tanke eller følelse har en fysisk form, der er helt anderledes end tanken selv.

På samme måde har en computer intet mystisk over sig, fra de simple regnestykker til de mest avancerede simulationer er der tale om elektriske signaler i en chip.

På en hel række områder kan biologiske processer duplikeres af kunstig teknologi, men når vi kommer til det, der styrer computeren – populært sagt et program – står vi ved et springende punkt.

Nogle hævder, man kan sammenligne hjernecellens dna med et computerprogram, men det er ikke tilfredsstillende. Intet af, hvad et menneske tænker eller foretager sig, kan jo forklares ud fra dna i den enkelte celle. Den samlede forståelse hænger sammen med mennesket set som helhed – både som konkret fysisk størrelse, relationer til andre mennesker, og for den sags skyld hele planetens udviklingshistorie. Altså, i sin nøgenhed er den biologiske hjerne en funktion af kemiske naturkræfter, mens en maskine er en konstrueret mekanisme, der i bedste fald kan imitere disse kræfter.

Andre hævder, at man regne ud, hvornår en intelligent robot vil blive en realitet, ved hjælp af en simpel matematisk analyse gående ud på at sige, at den menneskelige hjerne indeholder 10 til 100 milliarder celler og kan foretage så og så mange ”beregninger” i sekundet. Med den nuværende hastighed i den teknologiske udvikling vil computeren opnå samme beregningshastighed om ca. 40 år, og bingo har vi intelligens ... Det kedelige ved den slags snævre matematiske analyser er, at så burde dagens computere jo kunne hamle op med hjernekapaciteten hos en hamster – og det kan de ikke.

Før vi nærmere undersøger tendensen til at levendegøre maskiner i underholdningsbranchen, så prøv at forestille dig en film, hvor den første scene viser *den fordrukne robotfar, der kommer sent hjem efter at have soldet huslejen op*.

Ved at erstatte dyret med en robot kan vi i denne lille analyse vise problemerne, som diverse forestillinger går i en stor bue uden om. Fordrukken eller på anden måde afhængig af bare kaffe eller røg, nej, det er ikke teknisk muligt, der er i det hele taget intet, som en computer kan indtage, som vækker bare en antydning af fornøjelse. Far, familierelationer, et hjem eller andre bånd er ligeledes meningsløse, når der

I, Robot
Relevante spørgsmål

tales om maskiner. Irrationelle eller selvdestruktive handlinger som at solde huslejen op er måske inden for fantasiens rækkevidde i vore Windowsdage, men vil jo ikke være ønskelige.

Du kan selv følge tankerækken til ende, men uanset er konklusionen den samme: Maskinen ikke kan opnå en eneste af de egenskaber, der gør den menneskelige intelligens menneskelig.

Den religiøse verden blev i sommer beriget med en bog kaldet ”*Rosens Råb*” (For de udenforstående: Rosen er et andet ord for gud eller guds værk). I bogen genfremstattes det postulat, at naturen simpelthen er for perfekt til at kunne være skabt af sig selv, som det jo ellers blev fastslået af Darwin for nogle år tilbage. Menneskene – der dybest set bare er en kombination af almindeligt tilfælde, materien og naturkræfter – er, afsløres det, *i virkeligheden et resultat af Guds store plan.*

Vi har hørt det før: Til alle tider har mennesker personificeret ting og fænomener, som dybest set ’bare’ er resultat af dialektiske naturkræfter. Selve den selvstændige tænkning er blevet fremmedgjort fra kroppen i en grad, så det er udbredt at forestille sig et liv efter døden. Urtrangen til at leve og forstå verden bevirkede f.eks., at alle naturfolk havde forestillinger om usynlige menneskelignende ånder, der styrede vejrfænomenerne – og man gjorde sig bedst ved at holde sig gode venner med disse ånder. Efter fuldstændig samme opskrift personificerer nutidens mennesker ”uforklarlige” og tilfældige tildragelser. Fra trafikuheld til stormagternes vanvidskrige ses skæbnegudernes spil.

I ’*Rosens Råb*’ ses livet som guddommeligt efter den samme urgammelkendte logik, nemlig ved at personificere både naturkræfter og tilfældigheder, der her tillægges den særlige menneskelige egenskab, der kaldes hensigt. Altså: Der er en vilje bag ved ”skæbelsen”, en vilje og et formål.

Med dette i baghovedet er det ikke vanskeligt at gennemskue, at tricket i filmatiseringen af Isaac Asimovs science fiction-eventyr er at prikke lidt til forestillingsevnen. Gøre simple naturlige ting til unødigt komplicerede og uhyggelige for derefter at tilbyde en overna-

Decemberråhygge i Oktober

Guitaristen Christian Sievert stod på programmet - men Annisette fra Savage Rose kom forbi og sang med

Det blev en herlig eftermiddag, da Oktober Bogcafé og galleri i Egilsgade på Islands Brygge havde inviteret til musik og råhygge den 10. december - med et afslappet og delvist improviseret program.

Den unge guitarist og sanger fra Bryggen Morten Skou Andersen lagde for med egne sange. Fredsaktivisten Ulla Røder fortalte om sin kamp og den uafsluttede retssag i

Skotland, hvor hun står anklaget for at have smadret et kampfly, der skulle bombe i Irak. Og guitaristen og verdensmusikeren Christian Sievert spillede begejstringen frem. Ikke et øje var tørt, da han fik følgeskab af Annisette fra Savage Rose på 'Bella Ciao'. Selvom det er år siden, at sangeren og guitaristen har optrådt sammen i det berømte band, lød det, som var det i går. Perfekt!

turlig fantasi som forklaring. Selv den simpleste legorobot kan blive til et bevidst selvstændigt væsen, ved at menneskene tillægger den menneskelige egenskaber, dvs. i fantasien, men i virkeligheden er det blot en dims programmeret til at imitere.

Det er svært at overvurdere den religiøse tænkningens smittefare, når det handler om filosofiske spørgsmål. Du har måske kun et smil til overs for forestillingen om Guden, der gjorde mennesket i sit eget billede og pustede liv i det døde støv ... Men hvad så når vi tilskriver os selv evnen til at gøre det samme – hvem ler så?

Den religiøse tænkning forudbestemmer ’meningen’ med livet. Den videnskabelige tænkning fjerner dette spørgsmål fra den guddommelige sfæres forudbestemmelser, gør det suverænt menneskeligt og befrier den menneskelige vilje og initiativ, individuelt og kollektivt .

På et tidspunkt vil videnskabens

fremskridt løse resterende spørgsmål om intelligensen, bevidstheden og livet, og andre og nye spørgsmål vil åbne sig. Men datamaskiner vil, uanset form, kapacitet og programmeret simuleringsevne, ikke blive selvstændige individer i samfundet, hverken som udbytter eller udbyttet. De vil vedblive at være maskiner på linje med andre af menneskes redskaber.

Selvom man ikke kan udlæse noget om fremtiden ved at se amerikanske film, så siger de et eller andet om nutiden: Målt mod virkeligheden falmer de fantasifulde skræmmebilleder om en fremtid, hvor maskiner har rollen som den vestlige civilisations kyniske magthavere.

Tilbage står kun at huske på, at hvor det på film kun kræver én helt at stoppe diktaturet, kræver det her og nu, at alle finder den indre helt eller heltinde frem og sammen byder den aldeles menneskelige ondskab trods.

Krig er Terror

Fogh er inkompetent

To muligheder:

1) Fogh kunne ikke gennemskue de foreliggende oplysninger om Saddam Husseins farlighed. Han troede så benhårdt på dem, at han bragte Danmark i krig på et marginalt parlamentarisk flertal, imod Genevekonventionen og international fordømmelse.

2) Fogh tilbageholdt de efterretninger, der pegede i anden retning end den, han ønskede at se, fordi han ikke troede på, at demokratiet kunne træffe den "rigtige" beslutning: at gå med i den "nødvendige" krig på USA's side, for at vælte Saddam Hussein.

Uanset hvad der var Foghs overbevisning og motiv, så er konklusionen, at han er inkompetent til at lede et så stort, betydningsfuldt og komplekst foretagende som den danske stat.

Resultatet af hans inkompetence er, at Danmark nu reelt har bragt sig i en stilling som legalt krigsmål. Vore fjender, som vi kalder terrorister, har fået øje på Danmark og måske på muligheden for at nedlægge nationen en skønne forårsdag med østenvind.

En bombe ned i Barsebæk ...
bye bye kolonihave.

Danmark er uanstændigt. Denne inkompetente bedrevende statsminister sidder stadig på magten. Hans falskhed ligner styrke, så han er endda så populær som nogensinde. Og medierne gengiver ukritisk hans meninger og holdninger. Skam dig, Danmark. Irak bløder for din ligegyldighed.

Fred i Verden

JA til global retfærdighed; udryd fattigdom, ikke de fattige.

JA til oplysning, respekt og dialog; skoler i stedet for bomber.

JA til etnisk og kulturel mangfoldighed; mød verden med åbent sind.

JA til enkel og bæredygtig livsglæde; global solidaritet.

Vi kan ikke forholde os passive over for, at fred og frihed er truet af de magthavere, som påstår, at de vil bevare det. Derfor står vi her.

FredsVagten ved Christiansborg
December 2004

Jeppe på gaden

Jeppe, bolig- og hjemløs, som vi tidligere har beskrevet i KP, har været en tur om Bispebjerg Hospital (B.H.), hvor hans ene ben er blevet rensset for betændelse.

Her fik han en bedre behandling end den, der kom ham til del på Rigshospitalet, hvor han var indlagt tidligere på året. Men også på B.H. var udskrivningen efter endt behandling hurtig, og genoptræning overlades til Jeppe at foranstalte.

Uden kyndig vejledning er resultatet givet på forhånd.

På B.H. var de dog så flinke at låne Jeppe en kørestol, så han på den kan transportere sig rundt, og på den måde skåne sit dårlige ben en smule. -

Jeppe har jævnligt kontakt til sagsbehandleren på socialforvaltningen - Baldersgade 2200 N - på anvisning til en bolig, da det, som han siger, er den eneste måde at få et anstændigt og værdigt liv tilbage.

Men p.t. er der intet at anvise til - man må søge de steder hvor 'mulighed' foreligger - så gader og stræder og herberger er stadig de muligheder, der foreligger Jeppe i 'vel-færdssamfundet' Danmark - år 04.

Rettelse

I lead'en til Ole S. Larsens artikel i KP24, 2004 om 60 året for Albanien's befrielse hævdes det, at den albanske befrielsesdag fra fascismen den 29. november stadig er albansk nationaldag. Det er ikke rigtigt: Det er nu den 28. november, altså dagen før. 28. november 1912 erobrede Albanien sin uafhængighed efter århundreders kamp.

Det skal også bemærkes, at det er normalt redaktionen af KP - og ikke artikelforfatteren - der er ansvarlig for lead, billedudvalg, billedtekster m.m. Det var også tilfældet her.

Redaktionen

Strøtanker december 2004

Endnu et år er ved at gå på hæld. Så ser vi tilbage og kommer med mere eller mindre kloge tanker om, hvad der er sket, og hvad udsigterne er for det kommende år.

Det er ofte kommet bag på mig, at det kun er et år siden, at dette eller hint er hændt. Ja, sommetider har jeg haft den fornemmelse, at der er startet en helt ny tidsalder siden sidste år. Den fornemmelse har jeg også i år, både i stort og småt.

For et år siden flyttede min mor til en beskyttet bolig. Her er der lidt overskud til at hjælpe hinanden. Trods handicap har hun nu fået det sociale netværk, hun har manglet i mange år. Det har været en stor og god omvæltning.

I årets løb blev familiens indvandrer, min søns kone fra Kina, rigtig træt af, at hun bliver fyret, hver gang hun har fundet et nyt arbejde, med henvisning til hendes sprogkundskaber. Det på trods af en meget ihærdig indsats for at uddanne sig. Derfor er de nu gået i gang med projekt udvandring til Australien. Der kan blive langt mellem besøg af børnebørnene. Et ekstra spark til Fogh, Pia og Bertel og deres fremmedfjendskhed fra mig. "Lær af de indvandrere, der klarer sig godt i det danske samfund," sagde Anders Fogh Rasmussen i nytårstalen 2004. Tomme ord, siger jeg.

På Nørrebro lykkedes YNitivgruppens mange års ihærdige arbejde for at få en park på godsbanearialet så langt, at der nu er bevilliget penge til kvartersløft af Røde Rose-kvarteret – afgrænset af Nørrebrogade, Jagtvej, Tagensvej og godsbanearialet. Arbejdet er startet med ned-

sættelse af en styregruppe, der repræsenterer kvarteret, og et velbesøgt borgermøde den 8. december. Om det lykkes at få DSB til at afgive grunden, er endnu ikke afklaret, men det første afgørende skridt er taget til beboernes bydel.

I årets løb blev der også gjort et lille indhug i lægekonsulenternes enevældige rolle i pensionssager. For det første blev ophavsmanden til arbejdsevne-metoden og ressource-modellen, Jens Bang, fyret fra nogen af sine 'deltids'-job i Albertslund og Glostrup kommuner, og på det sidste også fra Nørrebro socialkontor, for at følge en praksis i strid med socialministeriets retningslinjer på området. Desværre giver de forskellige undersøgelser og rapporter, der er lavet i den sammenhæng, ikke grund til at fratage ham muligheden for at fungere som lægekonsulent, men det kan ske endnu:

"Der lander stadig mange sager om lægekonsulenter på vores bord, og nu vil vi til bunds i tingene. Hver gang en lægekonsulent overtræder sine beføjelser, er der en borger, som kommer i klemme," siger Tove Videbæk (KD), formand for socialudvalget i Folketinget.

Små sejre og nederlag. Der skal meget mere til. Nu gnaver det såkaldte 'vestlige demokrati', læs vestlig imperialisme, sig ind på de tidligere russiske republikker. Ukraine er ifølge de vestlige medier omtrent 'vundet for friheden', Tyrkiet er ved at blive lempet ind i EU, og 'freden' er i sigte i Palæstina, men så kunne de da godt lige rive den der apartheid-mur ned igen?

Det står altså slemt til i vores del af verden med udsigterne til en mennes-

kevenlig fremtid, og Danmark kommer med de nyeste fusioner i endnu højere grad i hænderne på stormonopolerne.

Jeg må sende en kæmpe stor tak til modstandskæmperne i Irak. Det er de store sejre, der ikke bliver omtalt. Det er nok det, der giver mig det største håb for fremtiden.

På det felt er der desværre ikke sket noget her i lille krigeriske Danmark. Så jeg må fortsætte med at gøre, hvad jeg kan, i første omgang for at få de danske tropper sendt hjem i 2005. En lille indsats, der kan blive en vane, er altid at slutte:

I øvrigt mener jeg, at de danske tropper skal hjem fra Irak og Afghanistan.

GBe

Godt Nytår 2005!

**Uden revolutionær teori
Ingen revolutionær bevægelse!**

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Lukket mellem jul og nytår

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Bevægelsernes sange

Torsdag den 6. januar kl. 20

Sange skabt i et politisk "nu"

- men med lang holdbarhed og stor brugsværdi

PH-Caféen

Halmtorvet 9 A, 1700 Kbhvn V.

Temperaturen er taget på dansk kapitalisme

”Det går ufatteligt godt,” udtalte Danmarks daværende statsminister Poul Schlüter i 80’erne.

Vurderingen af nationens økonomiske tilstand gøres med jævnlige mellemrum af såvel interne økonomiprofessorer – kaldet *vismænd* – og eksterne eksperter, der fortrinsvis har deres baller placeret i OECD. De er som oftest enige med hinanden og regeringen om både tilstanden og midlerne til at fastholde eller forbedre *sundhedstilstanden* for nationen – eller rettere kapitalen.

Pulsen på kapitalen blev taget for mindre end to uger siden af netop *vismænd* som OECD, og de var som ganske forventet totalt enige:

Der skal flere folk i arbejde frem mod 2010. Det kræver strukturreformer, hvilket den danske statsminister ikke vil udelukke kommer på tale. Vurderingerne bakkes også op af Finansrådet, der mener, at 2010-planen er blevet en spændetrøje, som afskærer fra de nødvendige reformer.

Det er betegnende, at årstallet 2010 gentages igen og igen i alle rapporter. Årstallet relaterer til det afgørende EU-topmøde i Lissabon i år 2000, hvor planen for at styrke EU’s konkurrenceevne udadtil på bekostning af udbytningsgraden indadtil på et årti blev fastlagt:

”EU skal i 2010 blive verdens mest konkurrencedygtige, vidensbaserede økonomi, i stand til at levere bæredygtig vækst med flere og bedre job og større social samhørighed og respekt for miljøet,” lød den stolte proklamation. Under dække af at skulle skaffe flere arbejdspladser omstruktureres arbejdsmarkedet med konsekvenser af udlicitering, privatisering og drastisk liberalisering. For at nå målet har de regerende politikere fået forskellige redskaber eller skeer at røre med,

Feberkurven er ved at toppe, når pulsen tages på de hundredtusinder kontanthjælpsmodtagere, der fra 1. januar 2004 fik medicinen at smage: nedsat kontanthjælp. Det har bl.a. betydet en fordobling af ansøgere til julehjælp på få år.

Sådan mærkes følgerne af en sund kapitalistisk økonomi så forskelligt: Den enes død – den andens brød, siger ordsproget, der i en anarkistisk jungleøkonomi er mere sandt, end godt er.

Faglig kommentar

om man så må sige:

- Landene skal udarbejde nationale planer.

- Kommissionen bemyndiges til at skælde ud på lande, der sækker agterud eller ikke gennemfører direktiver om et indre marked.

- EU’s budget skal tilpasses, så der sikres flere penge til forskning.

- Medlemslandene skal vedtage direktivet om tjenesteydelser i 2005.

- EU skal indføre mere fri konkurrence på finansmarkederne.

Efterfølgende er alt blevet målt og vejret i forhold til Lissabon-erklæringen. De danske arbejdsmarkedsreformer tager sigte på 2010. OECD og vismændene vurderer delresultaterne i forhold til 2010-målene.

Ifølge den seneste temperaturmåling

går det ufatteligt godt for dansk kapitalisme. Udflagningen af tusinder af arbejdspladser er slet ikke et problem. Der nedlægges i alt omkring 260.000 job i Danmark, heriblandt udflagning. Keine problem. Den danske stat giver indirekte tilskud til virksomheder, der flytter produktionen udenlands. I 2003 blev 8.000 arbejdspladser oprettet i Østeuropa og udviklingslande som følge af støtte fra Industrialiseringsfonden for Udviklingslande og Investeringsfonden for Østlande – på bekostning af danske arbejdspladser. Det er kun et lille problem.

Grundlæggende går det godt: Den procentvise vækst i bruttonationalproduktet vil kun falde fra 2½ til 1,7. Det offentlige overskud og overskuddet på betalingsbalancen vil stige. Arbejdsløsheden vil falde. Privatforbruget vil kun falde svagt, mens væksten i boligbyggeriet trods alt vil falde fra 8 til 3 2 pct. – alt sammen over de næste to år.

Det forholder sig helt anderledes, når man tager temperaturen på flere hundrede slagteriarbejdere, der netop har fået skruet arbejdstiden op til 40 timer om ugen eller er gået 15 pct. ned i løn svarende til 4.000 kroner. Feberkurven er ved at toppe, når pulsen tages på de hundredtusinder kontanthjælpsmodtagere, der fra 1. januar 2004 fik medicinen at smage: nedsat kontanthjælp. Blandt andet denne medicin har medført en fordobling af ansøgere til julehjælp hos landets forskellige hjælpeorganisationer på få år.

Sådan mærkes følgerne af en sund kapitalistisk økonomi så forskelligt: Den enes død – den andens brød, lyder et gammelt ordsprog, der i en anarkistisk jungleøkonomi rummer mere sandt, end godt er.